

საბრგბელო

სპორტული გაზეთი გამოიცემა 1990 წლის 28 დეკემბრიდან ოთხშაბათი, 24 ივნისი 1998 №100 (635) ფასი 50 თეთრი

იტალია — ავსტრია 2:1 ჩილე — კამერუნი 1:1 ბრაზილია — ნორვეგია 1:2 უოტლანდია — მაროკო 0:3

REUTERS სენ დენიდან

არნოლდ ვეტლის მაკრატელა ჟანლუკა პალიუკას რომ არ მოეგერიებინა, ფრანჩესკო მორიეროს (№17) იტალიელები იქნებ ვერც ესნა

A ჯგუფი						
ბრაზილია	3	2	0	1	6:3	6
ნორვეგია	3	1	2	0	5:4	5
მაროკო	3	1	1	1	5:5	4
უოტლანდია	3	0	1	0	2:6	1

B ჯგუფი						
იტალია	3	2	1	0	7:3	7
ჩილე	3	0	3	0	4:4	3
ავსტრია	3	0	2	1	3:4	2
კამერუნი	3	0	2	1	2:5	2

დღეს ოთხი მატჩია	
საფრანგეთი — ღანა	ლიონი. 18 ⁰⁰
ს. აფრიკა — საუდო	ბორდო. 18 ⁰⁰
ესპანეთი — გულბარგი	ლანსი. 23 ⁰⁰
ნოვარა — პარაგვაი	პულუი. 23 ⁰⁰

დიდხანს და შედარებით იბრაჰიმოვიტი კაცნაკლულმა კამერუნმა, ავსტრიამაც იტალია გვარიანად ანერვიულა, მაგრამ უფრო დრამატული A ჯგუფის მატჩები გამოდგა, სადაც სქოთთა დიდი ანგარიშით მძლეველი მაროკო ჩვენმა სამომავლო მეტოქე ნორვეგიამ ჯგუფში ჩატოვა. ნორვეგიამ შარშანაც შეარცხვინა უსუსურად მოთამაშე მსოფლიოს ჩემპიონი, რომელსაც გუშინდელ მატჩში რევანშზე მაინც და მაინც არც უფიქრია.

სპორტულ ჟურნალისტთა საყურადღებოდ!
2 ივლისს, 12 ს. ათზე გაიმართება საქართველო სპორტულ ჟურნალისტთა ასოციაციის კონფერენცია.
24, 25 და 26 ივლისს 11-დან 14 საათამდე სპორტულ ჟურნალისტთა ასოციაციაში (რუსთაველის 42) შედგება სპორტულ ჟურნალისტთა რეგისტრაცია.

იტალიური პლასტელინი კარგია
— დღეს იტალიამ თავისი ნამდვილი ძალა გვანახა. თითქოს საგანგებოდ ბოლოსთვის ინახავდა ამ უნარს, მანამ სანამ ავსტრიელთა ჯერი არ დადგა. პოდა, აი, იტალიელთა ნამდვილი სახეც გამოჩნდა. ავსტრიაც თითქოს ასევე მოიქცა, თითქოს თავი გუშინდელი თამაშისთვის შემოინახა. მას იტალიელებთან თამაშის წინ ჰქონდა მიზანი. მიზანი, რომლითაც ნებიერი გუნდს ეოძებო.
არაერთხელ მითქვამს, მაღლინის გუნდი არ მოშლის, არ მჯერა იტალიელების.

მეთქი, მაგრამ ამის მიუხედავად გუშინ დაგრძნობდი მის ძლიერებაში. უკვე პოტენცია დაეინახე და სიმპათიაც გამოჩნდა.
ჩილე დარწმუნებული იყო იტალიელთა გამარჯვებაში, თუმცა შეცდა, როცა მაინც კამერუნელთა იმედად დარჩა. ამერიკელებს ძალიან გაუჭირდებოდათ მრეველდინალური ბარიერის დაძლევა. პოდა, როცა კამერუნს მშვილობიან ანგარიშზე შეუთანხმდა, ძალიან შეცდა. ერთხელაც გამოვიტყდებით, იტალიელთა თამაში ძალიან მომეწონა, პლასტელინით შეწყებულნი მჩვენებ. აღარ

ქვეყნის კოეფიციენტი კლავიშზე აბრეშო
საქართველოს ნაკრების მწვრთნელის თანამშემუშე
გამორიცხავს იტალიელებს საჩემპიონო იბრძოლაში.
რაც შეეხება ბავოს თამაშს, გეტყვით, რომ ვიერი, ფაქტობრივად, ჩეზარე მაღლინის გაზრდილია, მოწყალე თვალთაც უყურებს მას. მწვრთნელს დელ პიეროსთან სიმპათია აკავშირებს. დელ პიეროს ნაცვლად ბავო — ვიერის დუეტი ყველას აჯობებდა. ბავო, ასე ვთქვათ, იტალიელთა გადამარჩენია. რომ არა ის, ეგებ მეორე გოლიც არ გასულიყო.
ინმაგი ჩეზარე მაღლინის ფავორიტია.

მიტომაც ათამაშებს თუმცა, მრეველდინალში იტალიას გაცილებით ძლიერი მეტოქე ეყოლება, უფროსოდ მის ძალას.
ჩილეს ძალიან ჭკვიანი თავიანთი ჰყავს. ღმერთმა იცის, რა ჩანაფიქრი აქვს ვფიქრობ, იტალიელებსაც და სამხრეთამერიკელებსაც გაუჭირდებათ მრეველდინალში.

შენ არ ხარ მწვრთნელი!

მატჩი №35. 23 ივნისი. მარსელი. სტად ველოდრომი. 60 000 მაყურებელი

ბრაზილია 1:2 ნორვეგია

1:0 ბებეტო (78); 1:1 ტ. ა. ფლო (83); 1:2 რეკდალი (89)

— მე რომ ასეთი ფეხბურთელები მყავდეს, მსოფლიო ჩემპიონობას ვერაზინ შემეცდებოდა — ნორვეგიელთა მწვრთნელმა ეგილ ოლსენმა ეს სიტყვები შარშან თქვა ბრაზილიელებზე 4:2 გამარჯვების შემდეგ. გასულ წელს, 30 მაისს, ევროპულ ტურნეში მყოფი ბრაზილია ოსლოს ესტუმრა, იქ კი მასპინძელთა შესანიშნავ თამაშს ვერაფერი დაუპირისპირა და წააგო.

მას შემდეგ ბრაზილიელებს ნორვეგიელთა ბოლმა ახრჩობთ. როგორც კი ცნობილი გახდა, რომ მსოფლიოს ჩემპიონატზე ბრაზილია ნორვეგიას შეხვდება სამხრეთამერიკელთა მწვრთნელი ხშირად ახსენებდა მომავალ დაპირისპირებას, თან ამბობდა აი, ნახავთ, ნორვეგიას ჭკუას ვასწავლით, თავის ადგილს მივუჩენთ.

— ნორვეგიის მწვრთნელი რომ ვიყო, ახლა გუნდი უკვე მერვედფინალში მყოფი იქნებოდა გაყვანილი. საქმეს არ გავითვალისწინებდი. ჩვენ დავამტკიცებთ, რომ ბრაზილია მუდამ ძლიერი იქნება ისეთ მტრებზე, როგორიც ნორვეგიაა. მათი ტაქტიკა მარტივია — საჯარიმოში ჩაიკიდონ ბურთი და იქ გოლისთვის ბრძოლა. ერთადერთი რაც მანადვლებს ისაა, რომ ბიჭებს მაღლა ცქერისგან შეიძლება კისერი გაუშვდეთ. ზაგალოს კარგად ახსოვდა წყენა და გუშინწინ, თამაშამდე ერთი დღით ადრე, ცოტა არ იყოს, დაცინვითაც კი საუბრობდა ნორვეგიელებზე.

მათი ტაქტიკა მარტივია, უთქვამს მსოფლიოს ოთხჯგის ჩემპიონთა თაკაცს. საინტერესოა, რამ გამოიწვია, მსოფლიოს ჩემპიონობისთვის მებრძოლი გუნდის მარცხი ისეთ მტრებსა, რომლის ტაქტიკაც მწვრთნელს კარგა ხნის შესწავლილი და ამოცნობილი ჰქონია? ვერ გეტყვით, ფაქტი მხოლოდ ისაა, რომ ბრაზილიამ 1990 წლის მსოფლიოს ჩემპიონატის მერვედფინალში არაგენტინასთან 0:1 მარცხის შემდეგ, უდიდეს საფეხბურთო ტურნირზე პირველად წააგო.

თუ მტრები ძირფესვიანად გყავს შესწავლილი, ბოლომდე იცნობ მის აკარგს, შემუშავებული გაქვს ბრძოლის ხერხები, თანაც შეხვედრის დასასრულამდე ათი წუთით ადრე მატჩს იგებ და მაინც საბოლოოდ დამარცხებული რჩები, ისე იგებ რაღაც ვერ არის სათანადო ღონეზე. გუშინ ბრაზილიამ ნაღდად ვერ ითამაშა. ბევრმა, შეიძლება, ისიც თქვას, განზრახ წააგო, მაგრამ ეს ეჭვი ყოველგვარ საფუძველს მოკლებული რომაა, ვფიქრობ ორი აზრი არ არის.

პირველი ტაიმი საშინელი საცქერი გამოდგა — მტრები თავიანთი საჯარიმოებში კარგად თამაშობდნენ, მაგრამ

ბებეტოს (№20) და ლეონარდსენის ორთაბრძოლებში უმეტესწილად ნორვეგიელი იმარჯვებდა

ვაილაშქრებდნენ თუ არა ერთმანეთისკენ, თითქმის ყველაფერი ავიწყდებოდა, ერთბაშად იხსენებდნენ. პირველი 45 წუთის განმავლობაში მომავლზე ბედი თამაში მიმდინარეობდა, სამაგიეროდ დაიწყო მეორე ტაიმი და მთელმარე გულშემატკივრებიც გამოვიხილდებოდნენ.

თუ პირველ ნახევარში ბრაზილიელები, ცოტა არ იყოს, უგულოდ თამაშობდნენ, მეორე ნახევრის დაწყებისთანავე ცეცხლი დაანთეს, რომელიც შეხვედრის მიწურულს სკანდინავიურმა ყინვამ დააზრო.

რაც უფრო ახლოვდებოდა შეხვედრის დასასრული, მით უფრო სახიფათო ხდებოდა ბრაზილიელთა შეტევები. მიუხედავად იმისა, რომ ნორვეგიელები თავს კარგად იცავდნენ, თითქმის უშეცდომოდ მოქმედებდნენ, პირველად გოლი სწორედ მათ გაუშვეს — დენილსონის მარცხენაფლანგური გარდევვა ბურთის საჯარიმოში ჩაიკიდებოდა დასრულდა, იქ კი მეურვის გარეშე დარჩენილმა ბებეტომ შეირბინა და ანგარიშიც გახსნა. აქ იცით რა მოხდა? — ზაგალო ნორვეგიელ კოლეგას მიუბრუნდა და კარგა ხნის ნათქვამი საჯარიმად გამოხატვით გული მოიხა. ეტყობა, მარო ზაგალოს ოსლოში განცდილი მარცხისგან სული და გული ისე სტკიოდა, რომ ათეულ ათასობით გულშემატკივრის წინაშე მყოფმა ყველაფერი დაივიწყა და ემოციები საჯაროდ

გამოხატა.

მარო ლობო საბოლოოდ მაინც შერცხვნილი დარჩა — ის, რაც შემდგომ წუთებში ბრაზილიას დაემართა, ყველანაირი ლოგიკის თანახმად მსოფლიოს ჩემპიონობისთვის მებრძოლ გუნდს არ ეკადრებოდა.

ტორე ანდრე ფლო გახლდათ კაცი, რომელმაც დაფლითა ბრაზილიური დაცვა და გარდა იმისა, რომ ძალიან საჭიროდ ამავედროულად ძნელი ბურთი გაიტანა, ნორვეგიელთა გამარჯვებასაც ჩაუყარა საფუძველი — საჯარიმოში შეჭრილს ის-ის იყო ბურთი უნდა მიეღო, მეორე წინ გადაუდგა, შემდეგ კი...

2:1 ნორვეგიელთა სასარგებლოდ რეკალმა გამარჯვების ყველაზე რეალური შანსი — პენალტი ზუსტად გამოიყენა და მაროკოელებს სათანადო პასუხა წყალობი გადაუყარა. მაშინ, როდესაც მაროკო მოტლანდიას საში უპასუხო გოლით უგებდა და გულში მერვედფინალისტობასაც ზეიმობდა, ტაფარელის კარში პენალტი გავიდა. ერთი შეხედვით ძალიან საეჭვო.

მსოფლიოს ჩემპიონებმა უმაღლესი ნიჭი, რომ შერცხვნილი წინაშე იდგნენ, თუმცა მათ ძალისხმევას შედეგი არ გამოუღია. რონალდო, დენილსონი, რივალდო და სხვა ბრაზილიელები ამაოდ ცდილობდნენ ვიწინგთა ძლევას — ეგილ ოლსენის ნაკრებმა მერვედფინალის კარი შეაღო, იქ კი კიდევ ერთ მსოფლიოს ჩემპიონ იტალიას დაუპირისპირდება.

ჯგუფურმა ტურნირმა გაწვრივდა. ამ ხნის განმავლობაში კი აწ უკვე მერვედფინალისტი ბრაზილიის და ნორვეგიის სამ-სამი თამაში ვიხილეთ. რა შეიძლება ითქვას ამ გუნდებზე? — არაფერი ახალი. ბრაზილია, როგორც ყოველთვის, ძალიან ტექნიკური გუნდია, შემტევი, თუმცა ყველაფერ სიკეთესთან ერთად დაცვა რომ გამოსასწორებელი აქვს, ამას თქმა არ უნდა. რაც შეეხება ნორვეგიას, იგი ძველგვარად ბრიტანულ ფეხბურთის თამაშს, ნორვეგიელთათვის დამახასიათებელი ნიშნებით ეგოლ

1. ტაფარელი			
2. კაფუ	4. ჟუნიორ ბაიანო	14. გონკალვეზი	
8. დუნგა			
18. ლეონარდო	10. რივალდო	19. დენილსონი	6. რობერტო კარლოსი
9. რონალდო		20. ბებეტო	
21. რისეტი		9. ტ. ა. ფლო	
8. ლეონარდსენი	17. ჰ. ფლო	10. რეკდალი	22. სტრანდი
5. ბიორნბიუ	15. ეგენი	3. იონსენი	4. ბერგი
1. გროდასი			
ნორვეგია			
შეცვლა: სტრანდი — 7. მიუკლანდი (46), ჰ. ფლო — 20. სოლსკიერი (68), რისეტი — 16. ი. ფლო (79)			
გაფრთხილება: ლეონარდსენი, მიუკლანდი			
მთავარი მსაჯი: გ. ბაარმასტი (აშშ)			

ოლსენის გუნდი, ისევე როგორც ადრე საკმაოდ ხისტ და გარკვეულწილად ლამაზ ფეხბურთს თამაშობს.

ახლა წინ მერვედფინალეობა — ბრაზილია ჩილეს დაუპირისპირდება, ნორვეგია — კი იტალიას.

ლავა გოდუაში

მატჩის უმჯობესი

მგილ ოლსენი, ნორვეგიის ნაკრების მთავარი მწვრთნელი: თამაშის წინ ვამბობდი, რომ თუ დღეს ნორვეგია წააგებდა, თანამდებობას დავტოვებდი. ჩემდა საბედნიეროდ, ასე არ მოხდა, რამაც ბიჭებს დიდი წვლილი მიუძღვით. საოცარი რამ მოხდა, ახლაც კი არ მჯერა, რომ მოვიგეთ და მერვედფინალში გავვდი. ყოველ შემთხვევაში, ერთი მტრ შეხვედრას ჩავატარებთ. დღევანდელი მატჩი ძალიან ცუდად დაიწყო, ცოტას ემოქრობოდა და მტრებს ბურთის გაკონტროლების საშუალებას ვაძლევდით. მაგრამ შემდეგ ნელ-ნელა მოვუბრუნეთ და როდესაც მაროკო-მოტლანდიის ანგარიში შემატყობინეს, მივხვდი, რომ დასაკარგი აღარაფერი იყო. ამიტომაც ფეხბურთელებს საშუალება მივეცი, თამაშად ეთამაშათ და მთელი ყურადღება შეტევაზე გადავიტანეთ. მართალია, ამ დროს ბრაზილიელებმა გოლი გაგვიტანეს, მაგრამ მან ჩვენზე პირიქით, კარგად იმოქმედა. შედეგმაც არ დააყოვნა. რაც შეეხება მოწინააღმდეგეს, მისთვის ამ შეხვედრას არანაირი მნიშვნელობა არ ჰქონდა და ალბათ ამიტომაც თავი არ მოუკლავთ. ბრაზილიელები დიდებულად ფლობენ ბურთს და, საერთოდ, ალბათ, ამ ჩემპიონატზე ძალიან შორს წავლენ. ახლა მხოლოდ იტალიაზე ვფიქრობ. რაც შეიძლება მაღე უნდა აღვიდგინოთ ძალები და თამაშისთვის სათანადოდ მოვემზადოთ. მტრები ძლიერი გვეყოლება, მაგრამ არც ჩემი ბიჭები არიან ზღწამოსაკრები, მე მათით ვამაყო.

კეტილ რამდალი: როდესაც ბრაზილიელებმა გაგვიტანეს, ვიფიქრე, რომ ყველაფერი დასრულდა. თუმცა ფარ-ხმალი არ დაგვიყრია და ბოლომდე ვიბრძოლე. საბედნიეროდ, გავიმართლა, ორი გოლის გატანა მოვახერხეთ და დამსახურებულადაც ვიმარჯვეთ. ეს ერთ-ერთი ყველაზე დიდებული დღეა ნორვეგიული სპორტის ისტორიაში.

ტირამ ანდრე ფლო: მშვენიერი თამაში გამოვიდა. მართალი გითხრათ, საკუთარ კარში მიღებულმა გოლმა ცოტა შეგადრწუნა, მაგრამ მაღე გამოვერკვიეთ და ჩვენსა მთავარწილად კიდევ გოლი, რომელიც გავიტანე, ერთ-ერთი ყველაზე მნიშვნელოვანია ჩემს ცხოვრებაში.

მარო ზაგალო, ბრაზილიელთა თავკაცი: ნორვეგიას სჭირდებოდა ამ თამაშის მოგება, ჩვენ კი არა, ალბათ, ამიტომაც წაავიკეთ. გამაკვირვა გუნდის უსუსურმა თამაშმა, ეტყობა, საშუალო ჯერ კიდევ ბევრი გვაქვს. დღევანდელი მატჩი ჩვენთვის გაკეთილი იქნება.

მატჩის სტატისტიკა

10 წუთი. რობერტო კარლოსმა დაახლოებით 30 მეტრიდან ჯარიმა დაარტყა. გროდასი ბურთის ადგილზე დახვდა.

14. რონალდომ მარჯვენა ფლანგზე კაფუს გადააწოდა. ეს უკანასკნელი საჯარიმოში შეიჭრა და დაარტყა, მაგრამ ააცილა.

27. რისეტმა ლეონარდსენს მოკლე, გამოზომილი პასი მისცა, ამან ახლოდან ძლიერად დაარტყა, არაზუსტად.

29. ტორე ანდრე ფლომ ბურთი ბრაზილიელთა საჯარიმოს ხაზთან მიიღო, გაისწორა და დაარტყა, მაგრამ ტაფარელმა მოიგერია.

33. პავარდ ფლომ შორიდან ძლიერად დაარტყა. ბურთი კარს გადასცდა.

41. ლეონარდომ ჯარიმა შეასრულა, მაგრამ არაზუსტად.

43. მარჯვენა ფრთაზე, ნორვეგიელთა საჯარიმოსთან კაფუმ რონალდოს გადააწოდა, მან მკერდით კვლავ კაფუს დაუბრუნა, თუმცა ბრაზილიელის დაარტყმულს მცველი გადაეფარა.

55. რობერტო კარლოსმა ჩააწოდა, რივალდომ თავი დაარტყა, ბურთი ჯერ მიწაზე დაეცა, მერე კარს გადასცდა.

58. რივალდომ საჯარიმოს ხაზიდან დაარტყა, მაგრამ მცველი გადაეფარა.

69. დუნგამ შორიდან დაარტყა. გროდასმა იმარჯვა.

71. ბიორნბიუმ სახიფათოდ ჩააწოდა და ტორე ანდრე ფლომაც თავით დაარტყა. ბურთი კარს სანტიმეტრებით ასცდა.

73. ტორე ანდრე ფლო მარჯვენა ფლანგიდან ბრაზილიელთა საჯარიმოში შეიჭრა, დაარტყა კიდევ, ოლონდ არაზუსტად.

78. დენილსონმა ბოლომდე იბრძოლა, ნორვეგიელთა მცველს ბურთი აართვა და კარის გასწვრივ ჩააწოდა, სადაც ბებეტო იმყოფებოდა. მას თვით გოლის გატანა არ გასჭირვებია.

83. ტორე ანდრე ფლომ მარცხნიდან შეუტია, გზად ჟუნიორ ბაიანო ჩამოიტოვა, პირისპირ გავიდა ტაფარელთან და ანგარიში გაათავაძრა.

86. იოსტინ ფლომ თავის ძმას, ტორე ანდრეს თავით დაუგდო, მაგრამ ამან ახლოდან ააცილა.

89. ტორე ანდრე ფლოს ნაქცევითის დანიშნული თერთმეტრირიანი რეკალმა უნაკლოდ შეასრულა და თავისიანებს გაამარჯვებინა.

ტორე ანდრე ფლომ ბრაზილიელები შეარცხვინა, მაროკოელები კი დაღუპა

ალაპი იყოს თქვენი უმეცრე!

მატჩი №36. 23 ივნისი. სენტ ეტიენი. სტად ჟოფრუა გიშარი. 36 000 მაყურებელი

შოტლანდია 0:3 მაროკო

0:1 ბასირი (22); 0:2 ჰადა (47); 0:3 ბასირი (84)

გაგონილა გამარჯვებული დამარცხდეს? სამართალია გულადი დაიჩაგროს?

მაროკომ დიდებული გაიმარჯვა, ვაჟაკურად, ბრძნულად. მაროკომ სქოთებს თავზარი დასცა. მაროკომ ნაღდი გულიანი ფეხბურთი ითამაშა და ჯგუფიდან ვერ გავიდა.

ვერ გავიდა იმიტომ, რომ მარსელის „ველოდრომზე“ ბრაზილიას ნორვეგიამ მოუგო, რატომ და როგორ, ამაზე ამ

ვიღოდა. ამიტომაც აფრიკელები თავიდან ნერვიულობდნენ. სწორედ ამით გვიწინა ავსტრალია მათი გოლიკების დრის ბენზეკის რამდენიმე შეცდომა, უპირატესად მაღალ ბურთებზე გამოსვლების დროს რომ დაუშვა. ამას საგანგებოდ იმიტომ გამოვლინებთ, რომ დაახლოებით თხუთმეტი-ოცი წუთის მერე ბენზეკი დამსვიდდა და მატჩის დარჩენილი დროის განმავლობაში საუცხოოდ ითამაშა, აღარც გამოსვლებისას შემცდარა და

და ისედაც გატეხილი შოტლანდია საბოლოოდ გატყდა. მან ველარ მოახერხა შეტევაზე გადასვლა, მიძელობა და შეეძლო.

ბოლოს კი ბასირმა ბოიდს ბურთი თავზე გადაუგდო და მესამე გოლი ჩასვა ვეროპელთა კარის ბადეში.

ამ დროს კი მარსელის „ველოდრომზე“ ბრაზილიამ... თუმცა ეს უკვე სხვა თემაა.

ილია ბაგუნაშვილი

ბასირმა ბოიდს (№3) ბურთი თავზე გადაუგდო და მესამე გოლი ჩასვა ვეროპელთა კარის ბადეში

წერილში ნუ შეგჩერდებით. აქ მაროკოელებს ზოტა შეეახათ და სამომავლოდ გზა გაუვლოცოთ. ალაპი იყოს თქვენი შემწე!

სქოთები არასდროს გასულან პირველი ეტაპიდან და ტრადიციას არც ამჯერად უღალატეს. მათ თამაშამდე გულზე მუშტი ირტყეს, მერე კი ბრეივპართულად ებებნენ მეტოქეს და... 0:3 წააგეს. ტიპური შოტლანდიური საქციელია.

სენტ ეტიენის სტადიონზე თავისი გუნდის საქმეაო, როგორც ვარსკვლავი როდ სტიუარტი იცადა. იცადა კი არა, დახტოდა, ყვიროდა, ამხნევებდა თანამემამულეებს. ამოდ, მისმა ხმამ ფეხბურთელებამდე ვერ მიაღწია ან თუ მიაღწია, მხოლოდ და მხოლოდ აბრდღივალეებზე ბრეივპართული სული აუთო კიდევ უფრო, მაგრამ ვაი, რომ ქვეყნად ამა თუ იმ საქმის კეთებას მარტო თავდადება არ შეეღოს. რაგინდ გიძვერდეს გული, კედელში ლურსმანის თავის ჩაჭედება არ უნდა სცადო, სჯობს დაფიქრდე და ვინიცაა მიხვდე კიდევ, რომ ჩაქუჩის მოტანა სჯობია.

შოტლანდიამ მეტი არ იცის. იგი იყო, არის და იქნება ალალ ვაჟაკთა გუნდი, მაგრამ აგერ, გამოჩნდა, რომ მაროკოც ვაჟაკთა გუნდია, ოღონდ ვაჟაკობას ისინი აზროვნებასა და ხვირან ბურთობას უზავებენ.

როდ სტიუარტს ერთი ძველი, ლირიკული სიმღერა აქვს, Sailing ჰქვია. მასში მავანი ცხრა მთისა და ზღვის გადაღმა წასული ვაჟაკი სატრფოს პირდება ოკეანეს გადავლახავ, გრიგალს გავეძღვებ და შინ, შერთან დაბრუნდები, თავისუფლებას შევიგრძნობო. ასეა ახლა სქოთთა ნაკრების საქმეც. მათ მოუწევთ ლა მანშის გადასვლა და მსოფლიოს ჩემპიონატისგან თავისუფალი, შინ, ტელევიზორებთან მოკალათება.

მაგრამ იგივე მაროკოსაც მოუწევს, გუნდს, რომელიც ამ ჩემპიონატის ერთ-ერთ რომანტიკულ რაინდად შემორჩება მსოფლიო ქომაგთა მესხიერებას.

წუხელ ორივეს გამარჯვება სურდა. მათ ეგონათ, რომ ბრაზილია შეძლებდა ნორვეგიასთან არწევას და ამ შემთხვევაში ერთ-ერთი მერვედფინალში გა-

აღარც ხაზზე თამაშში.

22-ე წუთზე კი ბენზეკის თანაგუნდელებმა ანგარიში გახსნეს. ელ ხილეს პასით სალაჰედინ ბასირი მარცხნიდან შეიჭრა საჯარიმოში და შოტლანდიელთა გამოცდილ გოლიკერს ჯიმ ლეიტონს ახლო კუთხეში გაუტანა გოლი.

შოტლანდია გოლის გამწვანებამ თითქმის არ გატეხა. მან ბრეივპართული თამაში განაგრძო. ვგონებთ, ამ დროს აშკარად გამოჩნდა, რომ მაროკოს კიდევ ერთი გატანა ჰქონდა სჭირდებოდა, რათა გული საგულეს ჰქონოდა, თორემ ტაიშის მიწურულს სქოთებს რომ გაეთანაბრებინათ, მატჩის სცენარს შესაძლოა საგრძნობლად შეცვლიდა გეზი.

და გოლი გავიდა. გავიდა, რადგან ლოგიკური იყო მისი გასვლა, რადგან შოტლანდია უტყდა, ტექნიკურ და გონიერ აფრიკელებს კი სწრაფი კონტრშეტევა უნდა გამოსვლოდათ. გავიდა, ოღონდ შესვენების შემდეგ.

შემდეგ კი სქოთები დაიშალნენ. ისინი თავიანთმა კაცმა, კრეივ ბარლიმ დაშალა. თეთრად თმაშეღებილი ნახევარმცველი მოედნის ცენტრში სრულიად უსაგნოდ და გაუმართლებლად, ზურგსუკნიდან დაესხა თავს ბასირს, რისთვისაც სრულიად სამართლიანი წითელი ბარათი იხილა. ეს ამბავი რომ ტრიალებდა, შოტლანდიელთა კიდევ ერთი ფეხბურთელი ჯეკი მაკნამარა გამოაკლდა მოედანს, იგი დაშავდა.

მატჩის შემდეგ

ანრი მიშელი, მაროკოს ნაკრების მწვრთნელი: ათასგვარი სცენარი მქონდა წარმოდგენილი და რაც მოხდა, მათ შორის ყველაზე უარესი იყო. ჩვენ ჩიდებული მატჩი ჩავატარეთ, გავიტანეთ დიდებული გოლები, მაგრამ ახლა ამას აზრი აღარ აქვს. გული მწყდება ფეხბურთელებზე, ისინი უთუოდ იმსახურებდნენ მერვედფინალში თამაშს. მე მათ მადლობა გადავუხადე ვალდებული ვარ ისინი წავახალისო, გავამხნეო. ისევე

პრიმიზ ბრანში, შოტლანდიის ნაკრების მწვრთნელი: ასეთი დონის მატჩში მეტოქეს გოლები არ უნდა აჩუქო. ჩვენ კაცი გაგვიგდეს, მაგრამ იმ დროს უკვე ვაგებდით.

პილიპ კინდრი, შოტლანდიის ნაკრების კაპიტანი: როგორც გვინდოდა, ისე ვერ ვითამაშეთ. ვერავის ვერაფერს დავაბრალებთ, ყველაფერში ჩვენვე ვართ დამნაშავე. ბოიდის ვუხდი ყველა ქომაგს. დღეს მეტოქის დასამარცხებელი გზა ვერ ვიპოვნეთ.

ამ დანაშაულისთვის კრეივ ბარლი მოედნიდან გააძევეს

1. ლეიტონი	5. ჰენდრი	16. ვეირი	3. ბოიდი
2. მაენამარა	14. ლამბერტი	22. დეილი	
8. ბარლი	11. კოლინზი		
7. გალაპერი	9. დიური		
14. ბასირი	9. ჰადა		
7. ჰაჯი			
18. ჩაბო	20. ელ ხალუგი	17. აშინი	
15. აბრაში	5. ტრეი	6. ნაიბეტი	2. საბერი
12. ბენზეკი			
შეცვლა: მაენამარა — 6. მაენილი (33), საბერი — 4. როსი (72), აშინი — 16. აზუზი (76), დიური — 20. ბუთი (83), ჩაბო — 19. სელამი (88)			
გაფრთხილება: ჩაბო, გალაპერი			
გაძევება: კრეივ ბარლი (54)			
მთავარი მსაჯი: ალი მოჰამედ ბუსამი (საამიროები)			

გავიმეორებ, საუცხოო თამაშისთვის მთელი გულითა და სულით ვუძღვნი მადლობას. ჩვენ შანსი მაშინ კი არ გავუშვით ხელიდან, როდესაც ბრაზილიასთან წავაგეთ, არამედ პირველ შეხვედრაში, ნორვეგიასთან. მიუხედავად ყველაფრისა, მაროკომ მთელს მსოფლიოს აჩვენა, რომ ღირსი იყო 1998 წლის ჩემპიონატზე ეთამაშა. გულწრფელად რომ გითხრა, არ ველოდი ნორვეგია ბრაზილიას თუ მოუგებდა. მილიონიდან ამისი შანსი ერთი იყო, მაგრამ სწორედ ის ერთი მოხდა. რა გაეწვობა. ვიცი, მსაჯმა ნორვეგიას პენალტის სახით მეტისმეტად გულუხვი საჩუქარი უძღვნა, მაგრამ დეტალები არ ვიცი და ამტომ კომენტარს ვერ გაგაკეთებ. დღეს ვაჩვენეთ, რომ მაროკოს საუკეთესო გუნდებთან სძაღლეს გაჯიბრება. მოედანზე ჩანაფიქრს ვასრულებდით და ტექნიკურადც ძლიერნი ვიყავით. დღეს ის შეცდომა, ნორვეგიასთან რომ დავუშვით, აღარ გავიმეორებთ.

პრიმიზ ბრანში, შოტლანდიის ნაკრების მწვრთნელი: ასეთი დონის მატჩში მეტოქეს გოლები არ უნდა აჩუქო. ჩვენ კაცი გაგვიგდეს, მაგრამ იმ დროს უკვე ვაგებდით.

პილიპ კინდრი, შოტლანდიის ნაკრების კაპიტანი: როგორც გვინდოდა, ისე ვერ ვითამაშეთ. ვერავის ვერაფერს დავაბრალებთ, ყველაფერში ჩვენვე ვართ დამნაშავე. ბოიდის ვუხდი ყველა ქომაგს. დღეს მეტოქის დასამარცხებელი გზა ვერ ვიპოვნეთ.

მატჩის სტატისტიკა

- 15 წუთი. კოლინზის დარტყმული შორეული საჯარიმოსას გამოსვლაზე ბენზეკი შეცდა, მაგრამ დიურის დარტყმა გაუცუდდა.
22. ბასირმა ელ ხალუგის გრძელი პასით ლეიტონს მეკარის ბაქნის მარცხენა კიდიდან გაუტანა.
30. შორი მანძილიდან გორდონ დიურის დარტყმულმა ბურთმა მარცხენა ძელს ახლოს ჩაუქროლა.
31. შოტლანდიელთა სწრაფი და საჯარიმოში მეტოქის დამანეწვლად გათამაშებული კომბინაცია გალაპერის დარტყმამ დააგვირგვინა. მაროკოელებს ხიფათი ბენზეკი იმ ააცილა.
33. აფრიკელთა მეკარემ გალაპერი ერთხელაც არ ახეირა — დიურის ჩანოდეებული ბურთი კევენმა კარისკენ რომ მიმართა, მეკარემ მოიგერია, კოლინზს კი დამატებისას ფეხები აებლანდა.
34. ჰადას ჩანოდევა ბოიდს მოხვდა და კარისკენ აიჭრა, მაგრამ ბურთს ლეიტონი ადგილზე დაუხვდა.
37. საბერის ფლანგური გამჭოლი პასის გამოყენება ჰადას ჯიმ ლეიტონმა არ დააცალა.
39. ბენზეკიმ კრეივ ბარლის დარტყმილიც გააუწეებლა — მოიგერია.
40. მაენამარას ჩანოდებულს გალაპერი გამოეხმაურა, მაგრამ ბურთი არაზუსტად დაარტყა.
43. ჰაჯის დარტყმულ ბურთს ლეიტონი დაეფულა.
45. ბასირი საგოლე პოზიციაში აღმოჩნდა, ხელოვნური თამაშის შესრულებისას დაცვაში ჰენრი რომ ჩარჩა. სქოთთა კაპიტანმა თავადვე იმარჯვა, ბასირს ვარდნაში აართვა ბურთი.
45. თავდასხმაში ჰადას მენყვილემ ვერც ტაიშის ბოლო წამებზე იხეირა, ბურთი კარს ააცილა.
47. შოტლანდიელები კონტრშეტევაზე ჰადამ გამოიჭირა, მეურვე ვეირს დაუსხლტა და ლეიტონს ძლიერი დაურტყა. მეკარემ ჯიქური დარტყმა თითქმის კი მოიგერია, მაგრამ მაღლანასულ ბურთს, რომელიც კარში ჩაეშვა ამოდ სდია.
51. კრეივ ბარლიმ კარგად ჩამოიშორა ელ ხალუგი, მაგრამ ბენზეკიმ ეს შეტევა მოიგერია.
81. ჯიმ ლეიტონმა ბასირის დარტყმილი ბურთი აიღო.
84. ამჯერად სქოთები ბასირისგან ვერც ლეიტონმა დაიფარა და ვერც ბოიდმა, რომელსაც თავდავსხმელმა გატანამდე ბურთი თავზე გადაატარა.
88. ბენზეკი შოტლანდიელთა ბოლო იერიშებსაც მედგრად დაუხვდა, ჯერ დიურის ჩანოდებულ ბურთზე სქოთ ბუთს დაასწრო, მერე კი კოლინ ჰენდრი რომ ამბატებდა ისიც მოიგერია.
90. სულ ბოლოს ბენზეკი ბუთის დიდებულ, მახვილკუთხოვან დარტყმასაც გადაეღობა.

ბაჰ-ბაჰით მერკედონალში

მატჩი №33. 23 ივნისი. სენ დენი. სტად დე ფრანსი. 80 000 მაყურებელი

იტალია 2:1 ავსტრია

1:0 ვიერი (49); 2:0 რ. ბაჯო (88); 2:1 პერცოგი (89)

უმეტესწილად ასე ხდება ხოლმე — დაძაბულ თამაშებში იშვიათია ლამაზი შეტევები, კომბინაციები, ჟონგლირობა, ფეხბურთელები ნაკლებად ან სულ არ ცდილობენ ინდივიდუალური გარღვევებით საკუთარ თავზე აიღონ მატჩის ბედის გადაწყვეტა. ყველა ხელსაყრელი მომენტის მოლოდინშია, იმ შემთხვევაში უცდის, როცა საგანგებოდ დაგეგმილი კონტრატაქსის საშუალება მიეცემა, როცა დიდი ხნის ნანატრია რამდენიმე წამში აიხდეს. ფეხბურთელები წინასწარ შემუშავებულ სქემებში ექცევიან და თითქმის ტუსადებიან კიდეც, რაკი კარგად უწყობენ, რომ ადვილი მოსალოდნელია, მათი ცდა უშედეგოდ დამთავრდეს, არ გაუმართლდეთ, გუნდი დამარცხდეს. დიახ, დღევანდელ ფეხბურთში ასეა, სამწუხაროდ.

სწორედ ზედმეტად დაძაბულობამ და თამაშისაღმის ლამის მეტწილად დონეზე მიღვრამ განაპირობა იტალიისა და ავსტრიის დაპირისპირების დაბალი სანახორივი მხარე. „სკუადრა აძურამაც“ და მით უმეტეს, ავსტრიელებმა კარგად უწყობდნენ, რომ ეს სათანადოვარი ძალიან ბევრს წყვეტდა. კარგად იცოდნენ, რომ თუ სასურველ შედეგს ვერ მიაღ-

ზკას რჩეული ბიჭები შეტევას თავს ვერ აბავენ, შესაბამისად, არც იტალიელები აქტიურობდნენ.

თამაში ძირითადად მოედნის ცენტრში მიმდინარეობდა, უფრო სწორად პირველი 45 წუთი. დიდხანს ბოლბა ჩეზარე მალდინი, ვინ ეთამაშებინა ავსტრიელებთან ძირითადად — ალესანდრო დელ პიერი თუ რობერტო ბაჯო. ჩემპიონატის დასაწყისისთვის „იუვენტუსის“ თავდამსხმელს კოჭის ტრავმა ჯერ კიდევ არ ჰქონდა მოშუშებული და ნაკრებშიც ბაჯო თამაშობდა. თუმცა მომჯობინდა თუ არა დელ პიერი, მსოფლიოსა და ევროპის 1993 წლის საუკეთესო ფეხბურთელი ძირითადად ამოვიარდა. შედეგი არანაირი — დელ პიერი იტალია ბაჯო-ან იტალიისთან შედარებით უსახური გამოდგა. აშკარაა, რომ დელ პიერი ამ ეტაპზე მზად არ არის ნაკრების ძირითად შემადგენლობაში სათანადოდ. იგი უმეტესწილად მოედანზე ეგდო. ცხადია, არა უმიზეზოდ — მეტოქეები ეუხეშებოდნენ, ზოგჯერ ძალიანაც, მაგრამ იყო შემთხვევები, იგი ოდნავ წინააღმდეგობას წააწყებოდა თუ არა, მინდორზე განერთებებოდა.

რულს გავიდა, მაშინ, როცა ავსტრია დაცემულიყო სულიერად და აღარც იტალიელები იკლავდნენ თავს. შეცვლაზე შესულმა ფილიპო ინსაგამ და რობერტო ბაჯომ რამდენიმე წუთის წინ ვერგამოყვებულ მომენტი არ აპატიეს საკუთარ თავს და საწადელს მიაღწიეს — მარჯვენა ფლანგიდან საჯარიმოში შეჭრილმა ინსაგამ ისეთი მომენტი შეუქმნა რობერტო ბაჯოს, ამ უკანასკნელს გოლი რომ არ გაეტანა, მაშინ ფეხბურთისკენ აღარც უნდა გაეხედა. მეორე გოლი შედგა — ცარიელ კარში ბურთის შეგორება ბაჯოს როგორ გაუჭირდებოდა.

მერე სხვაობა შემცირდა — დარკინმა ცოტა არ იყოს საეჭვო პენალტი დანიშნა. ანდრეას პერცოგის უძლიერესად დარტყმული ბურთი კი პალიუკასგან მარცხენა კუთხეში შეფრინდა. თავად მეკარე საპირისპირო მხარეს გადახტა.

ეგ იყო და ეგ. უკანასკნელ, 90-ე წუთზე რობერტო ბაჯო — ინსაგის უშუალოდ დასრულებული, მაგრამ ძალიან სახიფათო კომბინაციის თუ არ ჩავთვლით, მეტი არაფერი მომხდარა. მსოფლიოს მეთექვსმეტე ჩემპიონატის კიდევ ერთი მოსაწყენი, მაგრამ წინამორბედთაგან განსხვავებით მნიშვნელოვანი შეხვედრა ისტორიის კუთვნილება გახდა. გაიმარჯვა უძლიერესმა.

„შეხვედრა ხე-რიანად დაწყებული არც იყო, შეტევაში ჩართულმა ალესანდრო ნესტამ ტრავმა რომ მიიღო. ვერ გეტყვით, რამდენად მიიმედა დაშავდა „ლაციოს“ უკანახაზელი, მაგრამ სიარულში რომ მოიკოჭლებდა, ფაქტია ნესტა გავიდა. ჩეზარე კი ვინმე სხვა კი არა, ჯეუზეპე ბერგომი შეიყვანა. რვა წლის შესვენების შემდეგ ჩეზარე მალდინის რჩეულობაზე ერთადერთი მსოფლიოს ჩემპიონი უპირველეს საფეხბურთო ტურნირის დაუბრუნდა — 1982 წელს, ეს-

პანეთში, ჯერ კიდევ ყმაწვილკაცმა ბერგომი ოქროს თასი აიმატა. იტალია მერვედფინალშია. ოქროს თასისკენ მიმავალი გზაც უკვე გამოჩნდა.

ლუბა გოდუაძე

მატჩის უმძიმესი

ჩეზარე მალდინი, იტალიის ნაკრების მთავარი მწვრთნელი: ახლა მერვედფინალურ შეხვედრაზე საერთოდ არ ვფიქრობ. მთავარია, გუნდმა ჯეუფური ტურნირის წარმატებით დაძლევა შეძლო. მომდევნო მატჩამდე ჯერ კიდევ საკმაოდ დროა და შესაბამისად მომზადებასაც მოვასწრებ. მანამდე კი მსურს, ბიჭები გულშემატკივრებთან ერთად შემდეგ წრეში გასულით გამოწყველილი სიხარულით დატკბნენ. კმაყოფილი ვარ, რომ ჯეუფში პირველი ადგილი დავიკავეთ და ბრაზილიელებთან ადრეულ ეტაპზე შეხვედრა ავიცილეთ. უკვე დავიდალე ბაჯოსა და დელ პიერის ირგვლივ ატეხილი აურზაური. მინდა, ყველას განუცხადო, რომ იტალიის ნაკრებისთვის ორივე ფეხბურთელი შეუცვლელია და მათთვის ძირითად შემადგენლობაში ადგილი ყოველთვის გამოიძენება. თუ თითოეულ მათგანზე კონკრეტულად ვისაუბრებთ, მაშინ უნდა აღვნიშნო, რომ ალესანდრო დელ პიერი პირველ ტაიმში საუკეთესოდ ითამაშა. მისი გააზრებული მოქმედება ჩიხში აქცევა მეტოქის დამცველებს. მათ ვერა-

12. პალიუკა	6. ნესტა	5. კოსტაურტა	3. მალდინი	4. კანავარო
17. მორიერი	11. დ. ბაჯო	14. კოისი	7. პესტო	
21. ვიერი		10. დელ პიერი		
9. ვასტიჩი	19. პოლსტერი			
17. მაილიზი				
15. ვეტლი	22. კუხბაუერი	14. რაინმაიერი	8. ჰაიფენბერგერი	
4. ჰეფერი	3. შოტელი	5. ფაიფენბერგერი		
1. კონსელი				
ავსტრია				
შეცვლა: ნესტა — 2. ბერგომი (4), ვიერი — 19. ინსაგო (60), პოლსტერი — 7. ჰაასი (62), დელ პიერი — 18. რ. ბაჯო (73), კუხბაუერი — 18. შტოიგერი (74), ჰაიფენბერგერი — 10. პერცოგი (79)				
გაფრთხილება: ფაიფენბერგერი, ვასტიჩი, შოტელი, მალდინი				
მთავარი მსაჯი: პ. ლარსონი (ინგლისი)				

ფრთხილად, ამით იმ მომენტში საფრთხე საიდან დაემუქებოდათ. ბაჯო-ზე კი რა უნდა ვთქვა. ის ბაჯოა და ამით ყველაფერი ნათელია. ვფიქრობ, მან დღეს დაამტკიცა, რომ დიდი ფეხბურთელია და მის ჩამოწვლაზე საუბარი ერთობ ნაადრევია. დარწმუნებული ვარ, ბაჯო და დელ პიერი დიდად წაგვადგებიან ჩემპიონატის შემდგომ ეტაპებზე. სადაც ჯეუფური ტურნირთან შედარებით გააცილებით უკეთესი თამაშის ჩვენებას შეეცდებიან. ჩვენ გამარჯვება სრულიად სამართლიანად მოვიპოვეთ. ორი გატანილი გოლის გარდა ჩემს ფეხბურთელებს კიდევ რამდენჯერმე შეეძლოთ თავის გამოჩენა, მაგრამ სამწუხაროდ, ეს ვერ შეძლეს. თუმცა უკმაყოფილების საბაბი ნამდვილად არ მაქვს. ახლა რამდენიმე დღით დავისვენებთ და, იმედია, შემდეგ შეხვედრას სრული შემადგენლობით შეხვდებით. ერთადერთი პრობლემა ნესტას ტრავმაა. იგი მიმედ დაშავდა, მაგრამ ექიმები ჯერჯერობით კონკრეტულ პასუხს მის ჯანმრთელობის შესახებ ვერ იძლევიან. დაახლოებით 24 საათის შემდეგ ფეხბურთელს რეტენის სურათს გადაუღებენ, სადაც საბოლოოდ გაირკვევა მისი მდგომარეობა. ძალიან მიჭირს ამის თქმა, მაგრამ, ვფიქრობ, მსოფლიოზე, რომ ნესტას ტრავმა მეტად სერიოზული აღმოჩნდეს. იმდენად სერიოზული, რომ მან მსოფლიოს ჩემპიონატის დარჩენილ თამაშებში მონაწილეობა საერთოდ ვერ მიიღოს.

პირველი პერიოდი, ავსტრიის ნაკრების მთავარი მწვრთნელი: ჩვენ ყველაფერი გაგავითქვით, რათა სასურველი შედეგისთვის მიგვეღწია, მაგრამ, სამწუხაროდ, არაფერი გამოგვივიდა. იტალიის ნაკრები ძალიან ძლიერია და ამას ვერაფერს მოუხერხებ. მართალია, პირველ ტაიმში გავიჭირდა და მეტოქეს დიდი უპირატესობა მივეცით, მაგრამ შემდეგ თავდაცვით ნახადით, რომ მდგომარეობა შეიცვალა და „სკუადრა აძურას“ ისე სახიფათოდ შეტევის საშუალებას აღარ ვაძლევდით. მსაჯთან საპრეტენზიო არაფერი მაქვს, მაგრამ სასტუმროში დაბრუნებისას ტელევიზიით აუცილებლად ენახა მეტოქის მიერ გატანილი გოლებს. რადგან, როგორც ჩემი გუნდის ფეხბურთელებმა მითხრეს იტალიელებს მეორე გოლი წესების დარღვევით შეუდგიათ. ტონი პოლსტერის შეცვლის მიზეზი მისი ტრავმა არ ყოფილა. უბრალოდ, იგი გადაიღალა და მსურდა, ახალი ფორმარდის შემეშა მოედანზე. იმ სამ ფეხბურთელთან, რომლებიც მატჩის მსვლელობისას გამოცვალდნენ, სასაყვედურო არაფერი მაქვს. ისინი კარგად ირგებოდნენ. უბრალოდ, მინდორზე ახალი ძალების ხილვა მსურდა, რომელთაც, ჩემი აზრით, გარდატეხა უნდა შეეტანათ თამაშში. ვერაფერს ვიტყვი, იტალიამ ფაქტობრივად, ძალიან გამართულად ითამაშა. მათ კარგად იცნან, თავი როგორ დაიცვან და არც შეტევაში გადასვლისას ეშვებათ რაღაც. მალდინის გუნდი მეტად გააზრებულ ფეხბურთის თამაშობს და მიუხედავად იმისა, რომ წაგებამ გული დამწყვეტა, მაინც მსურს „სკუადრა აძურას“ შემდგომი წარმატებითი უკუსურე.

მატჩის სტატისტიკა

- წუთი. ვიერი დრიბლინგით შეიჭრა საჯარიმოში, მაგრამ ბოლო მომენტში დარტყმა არ აცალეს.
- საჯარიმოში შესულმა დელ პიერმა დარტყმა დააგვიანა და მცველებმა მდგომარეობა განმუხტეს.
- პერცოგმა მალდინის საპეროდული მოუგო და პოლსტერს კარგი პასი მიაწოდა, მაგრამ მისი დარტყმა სუსტი და არაზუსტი გამოდგა.
- პესტოს პასის შემდეგ მორიერი ვარდნაში დაარტყა, ბურთი ოდნავ ასცდა კარს.
- საჯარიმოს წინა ხაზთან დანიშნული ჯარიმა დელ პიერმა ცოცხალ კედელს ვერ ააცილა.
- პოლსტერის სახიფათოდ დარტყმულს მცველი გადაეღობა.
- ვასტიჩმა მარცხენა ფრთაზე შესანიშნავად ითამაშა, ერთი მცველი ჩამოიშორა და კართან მყოფ პოლსტერს უპასა. ამან ძლიერად მოქმედი ფეხი ბურთს ააცილა.
- მარცხენა ფლანგზე დელ პიერი ნააქციეს. ჯარიმა დაზარალებულმა ჩააწოდა, ვიერი კი მაღალ ნახტომში ძლიერი თავით ანგარიში გახსნა.
- მარჯვნიდან ჩანოდეზული ბურთი პოლსტერმა რაინმაიერს დაუდგო, რომლის შეუჩერებელ დარტყმას მცველი გადაეფარა და ასხლეტილი ბურთის ალება პალიუკას აღარ გასჭირვებია.
- კუთხურიდან ჩამოწოდებული ბურთი კარის სიახლოვეს უყურადღებოდ მიტოვებულ ვეტლს მიუვიდა, მისი მარცხენა პალიუკამ გაჭირვებით მოიგერია.
- ვეტლის სახიფათო დარტყმა ოდნავ ასცდა კარს.
- აპენინელებმა სწრაფი კონტრეტევა განახორციელეს, მორიერი გაისროლა, მაგრამ ბურთმა სანტიმეტრებში ჩაუარა კარს.
- მარჯვნიდან ფრთაზე მყოფმა მორიერმა ბაჯო მონახა, რომელმაც უმაღლესი ნიშნით პასი. ეს უკანასკნელი საჯარიმოში შეიჭრა და კარის წინ ეულად დარჩენილ ბაჯოს ბურთი დაუბრუნა — 2:0.
- ვეტლის ნაქცევისთვის დანიშნული პენალტი პერცოგმა უნაკლოდ შეასრულა.
- ბაჯომ ბრწყინვალე რეიდი განახორციელა, მეკარესთან პირისპირ გავიდა, თუმცა დარტყმის ნაცვლად ინსაგის უპასა. ამას კი მცველებმა დაასწრეს და ბურთი კუთხურზე მოიგერიეს.

ვიერი (№21) ამ თავური დარტყმით მსოფლიოს ჩემპიონატზე მეოთხე გოლი გაიტანა

წევდნენ, მსოფლიოს ჩემპიონატს უახლოესი ოთხი წლით ემშვიდობებოდნენ. იტალიამ მეტოქესთან შედარებით უფრო მიზანდასახულად იბრძოლა. მართალია, თამაშით არავინ მოუხიბლავს, მაგრამ არც ძალიან შეზღუდულა. საბოლოოდ კი მიაღწია იმას, რაც ასე ძალიან ფასობს თანამედროვე ფეხბურთში — გუნდმა მოიპოვა სასურველი შედეგი, ანუ მერვედფინალს უწია.

რობერტო ბაჯო, კაცი, რომლის მსოფლიოს ჩემპიონატზე წაყვანა-არწაყვანაზე ატეხილი დავა ლამის ერთი წელი გაგრძელდა და კაცი, რომლის რეპუტაციასა და გამოცდილებას, მიუხედავად უკვე სამსოფლიოს ჩემპიონატის ნაკრებში ყოფნისა, მაინც ეჭვი შეაქვთ.

რა ხდება მოედანზე სანამ რობერტო ბაჯო გამოჩნდებოდა, ან საერთოდ რა ფეხბურთის თამაშობდა იტალიის ნაკრები? ბრწყინვალე „სტად დე ფრანსის“ მოედანზე ორი, თავდასხმის სასტიკად უარყოფილი გუნდი თამაშობდა, თუმცა თუ ავსტრიელებს შეტევის განხორციელების უნარი უბრალოდ არ ჰქონდათ, იტალიელები განზრახ არ მიდიოდნენ წინ, ან თუ გაილაშქრებდნენ კონსელის კარისკენ, ერთბაშად შედეგით შესაბამისი გახლდათ — სერიოზული საფრთხე პირველ ტაიმში არც ერთი გუნდის კართან შექმნილა. აპენინელები მეტოქის თავდასხმას უცდიდნენ, რათა შემდეგ ავსტრია კონტრეტევით დაესაჯათ, მაგრამ რადგან პერცოგს პრობ-

მიუხედავად აშკარად დაბალ დონეზე თამაშისა, დელ პიერიმ სარგებელი მაინც მოიტანა — მარცხენა ფლანგზე გაჭრილს, ვინ მოთვლის, მერამდნევე ეცნენ ზედ საჯარიმოს კედელს. ინგლისელმა არბიტრმა პოლ დარკინმა (სხვათა შორის, მას თბილისში „დინამო“ — „ლევანტის“ მატჩის აქვს ნამსაჯი) საგნებით სამართლიანი ჯარიმა დადო. დაზარალებულის ჩაწოდება საკლდე გადაცემად იქცა — ბურთს პირველი ვიერი, უფრო სწორედ, მისი თავი შეეგება და ანგარიშიც გაიხსნა — 1:0. ეს კრისტინ ვიერისთვის მეოთხე გოლი გამოდგა, თანაც დღემდე იგი ერთადერთი ფეხბურთელია, რომელმაც ჯეუფური ტურნირის სამივე შეხვედრაში მოახერხა თავის გამოჩენა.

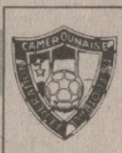
იტალიელთა დაწინაურების შემდეგ თამაში ფაქტობრივად მიქცეა გაბრიელს ჩაბარდა — მსოფლიოს ჩემპიონატის შეხვედრა რომ არ ყოფილიყო, თავმოყვარე ქომაგი მისკენ უბრალოდ აღარ გაიხედავდა. საქე იქითკენ მიეჭანებოდა, რომ „სკუადრა აძურას“ მსოფლიოს ჩემპიონატზე ავსტალიასთან კვლავ 1:0 უნდა მოეგო. კვლავ, იმიტომ ვამბობ, რომ აქამდე იტალია და ავსტრია უპირველეს საფეხბურთო ტურნირში სამჯერ შეხვედრიან ერთმანეთს და სამჯერვე აპენინელებმა იმარჯვეს, თანაც ერთი და იმავე ანგარიშით — 1:0. ახლა ტრადიცია დაიდგა, თუმცა დიდხანს არა. მეორე გოლი უკვე შეხვედრის მიწუ-

ადიუ, კლოდ!

მატჩი №34. 23 ივნისი. ნანტი. სტად დე ლა ბოჟუარი. 40 000 მაყურებელი

ჩილე 1:1 კამერუნი

1:0 სიერა (21); 1:1 მბომა (56)

გამოშვებობა ძალიან თბილი და ალალი უნდა იყოს. კამერუნის ნაკრები მსოფლიო ჩემპიონატს ტოვებს და ნაღვლად დაიშავება ტაში. განსაკუთრებით მისთვის უკანასკნელ მატჩში, ჩილეელთა წინააღმდეგ, კამერუნელებმა თავი დადეს და მათთვის ამ ტურნირში დამკვიდრებული ტრადიციისამებრ კაც-ნაკლებობა შეუტეს. შემდეგ კლოდ ლე რუას ლომები ცხრანი დარჩნენ, მაგრამ მაინც არ გაჩერებულან, წითელი

თადის ნახევარმცველი ფაბიენ ესტაი ეთამაშებინა, თუ მისი ავსტრიასთან ილბლიანად შემცველი სიერა. მწვრთნელმა სიერა არჩია და არც შემცდარა. ეს ბიჭი ჩილეელთა შეტევების სულისჩამდგმელი იყო, აწვდიდა ყველა კუთხურს მარცხენა ფრთიდან და ბურთსაც მოხდენილად ათამაშებდა. სწორედ სიერა შეიქნა იმ გოლის ავტორი, რომელმაც, როგორც მერეცა გაირკვა, მერვედფინალში გაიყვანა ჩილეელები. საჯარიმო მო-

დაც ბრაზილიელებს უნდა შეხედეს. მერვედფინალი ის ადგილია, სადაც თამაშის ფრედ დასრულებით შორს ვერ წახვალ. უფრო სწორად, წინ ვერ წაიწევ, რადგან ბოლოს და ბოლოს პენალტები გელოდება წინ. ასე რომ, ჩილეს ნაკრებს აუცილებლად გამარჯვება ესაჭიროება, რაც საკმაოდ ძნელი წარმოსადგენია. თუმცა, ივან სამორანო სხვაგვარად ფიქრობს. სხვაგვარად ფიქრობს ნელსონ

ხოხე ლუის სიერამ საჯარიმოდან დარტყმული ბურთი ცხრანში ჩააგინა

ბარათების ფრაილს ისინი არც გაუტეხია და არც შეუშინებია.

და საერთოდ მატჩი მშვენიერი გამოვიდა. რა თქმა უნდა, მოედანზე არ იყვნენ ჩემპიონატის რჩეული გუნდები, არამედ მხოლოდ ისინი, ვინც შემდეგ ეტაპზე გასასვლელად ბოლო ტურამდე მოიტანა საქმე. მაგრამ ეს ნაღვლიანი თამაში იყო.

კამერუნელთა დაცვას უმაღლესად სარდლობდა ოცდორი წლის (23-სა მალე გახდება) რიგობერტ სონგი, საფრანგეთის „მეცის“ ფეხბურთელი. სონგი ძალიან ძლიერად და შთამბეჭდავად თამაშობდა, მაგრამ ახალი წესებისათვის ამ კაცის სულოვანი და სათამაშო განწყობილება ნამეტანი გამოდგა. სონგს ძალიან სწრაფად აუფრიალეს ყვითელი, პირველი ტაიმის მიწურულს კი შეახსენეს, წითელი არ აცდებოდა. მეორე ტაიმის დასაწყისში გულანთებული რიგობერტი მოედანზე აღარ იყო. თამაშის ბოლოსკენ, მისივე ბედი ეწია შეცვლაზე შემოსული დრიბლიორს, ლავრიანო ეტამეს, რომელიც სარმის გამო გაისტუმრეს სკამზე. მაგრამ შთაბეჭდილება ისეთი იყო, რომ ეს ორი თმბადაწნული ყმაწვილი კი არა, კამერუნის ნახევარი გუნდი რომ გაეძევებინათ, ლე რუას ხალხი იგივეს გააგრძელებდა.

ბევრს ეცაღნენ ფრანსუა ომამ ბიიკი და პატრიკ მბომა, მაგრამ თამაშის მოგება ვერ შეძლეს. მბომას გამაყიებელი გოლი ერთადერთი გამოდგა, კამერუნელებმა რომ გაუტანეს ნელსონ ტაპაის.

თამაშის წინ ჩილეელები ამბობდნენ, უმკაცრეს დაცვას შეეგებებთ აფრიკელებს. დაცვის სიმკაცრისა რა ითქვას, ეს ღია თამაში იყო და ჩილეელებს ისე უნდოდათ გატანა, როგორც მათ მოწინააღმდეგეს. ამჯერად მარსელო სალასი უგოლოდ დარჩა, ივან სამორანომ კი ეგრეც ვერ მოიგო ბურთი ფეხზე ისე, რომ შეპირებული ბურთი გაეტანა.

ჩილეელთა მწვრთნელს ნელსონ აკოსტას კი ნაღვლად გაუბრალოდა ხოხე ლუის სიერამ. წინა დღეებში აკოსტა ბევრს ორჭოფობდა, ვერ გადაეწყვიტა ძირი-

ედნის წინა ხაზთან აღნიშნული საჯარიმო დარტყმებიდან სწორედ სიერამ გადააგო ბურთი კედელს და კამერუნელთა კარის ცხრანში, კედლით დაფარულ კუთხეში ჩასვა. სონგოს ნახტომი ამოიყოს. ასე გახსნეს ჩილეელებმა ანგარიში პირველ ტაიმში.

თვალშისაცემი ის იყო, რომ ჩილეელები ეგრეც არ დამდგარან თავიანთ საჯარიმოსთან და თამაშიც ორმხრივ შემტევი იყო გაჩაღებული. კაცნაკლულ კამერუნელთა მიერ შეთავაზებულმა ტემპმა სულაც არ დაამინა სამხრეთამერიკელები და ამიტომაც მატჩი საინტერესო გამოვიდა. ჩილეელთა მხრიდან ეს გარკვეული რისკი იყო, თუმცა, ალალი რისკი, რაც მათ სათამაშო პრინციპებზე ერთგვარ წარმოდგენას შეეცდებინა.

მეორე ტაიმში კამერუნელებს ბარე ხუთი აშკარად საცოლე მომენტი ჰქონდათ. მათ ხან თამაშგარე აჩერებდა, ხანაც ტაპაის ნახტომები. ბურთი ორჯერ შევარდა კარში და ორჯერვე თამაშგარე გამოდგა. ამიტომაც, კინაღამ ატირდა ფრანსუა ომამ ბიიკი. ჯანმგებამ პატრიკ მბომამ კი მაინც გაიტანა თავისი: საუცხოოდ დაჰკრა თავი ბურთის და ჩილეელთა კარში შეაგდო. ეს გოლი ფრეს აძლევდა კამერუნს, მაგრამ ფრე კამერუნელთა წაგებას ნიშნავდა. ასეც მოხდა. კამერუნელები ცხრანი იყვნენ და ისეთი თავგანწირვით თამაშობდნენ, რომ კაცი იფიქრებდა მთელი ლეგიონი გადმოუსწამთ მინდორზე. მათი ფიზიკური მზადყოფნა ამჯერად სანიმუშო იყო, ისევე როგორც მათი მოუღელელობა. სათადარიგოთა სკამებიდან ორივე გუნდს უყვიროდნენ პარალელურად მიმდინარე იტალია — ავსტრიის მატჩის ანგარიშს. ჩილეელებს იმთავითვე საგულეს ჰქონდათ გულები — ძნელი წარმოსადგენი იყო უხერხემლო ავსტრიელთაგან „ამურის“ ძლევა. სენ-დენიდან ნანტიში ჩამოსული ამბავი კამერუნელებს უკანდასხვევ გაზას უჭირდა.

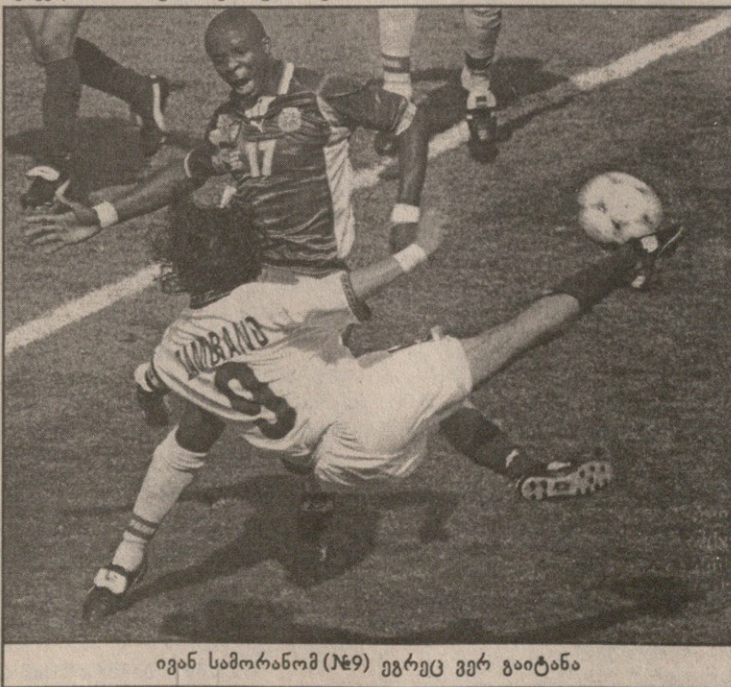
ეს ჯგუფის ღირსეული დახურვა გამოდგა. კამერუნელები შინ გაეგზავრებინა, ჩილეელთა გუნდი კი სამი ყამის წყალობით სერვედფინალში გავიდა, სა-

აკოსტაც, რომელიც ყველა თამაშის მოგებას აპირებს ხოლმე და ბოლოს ყამითაც ბედნიერია. კლოდ ლე რუას კი შეუძლია თავაწეულმა იაროს. კამერუნის ნაკრების წევრთა უმრავლესობას უწვერული ჭბაუკები წარმოადგენენ. ისინი კარგად თამაშობენ ფეხბურთს და ალბათ კიდევ უკეთესად ითამაშებენ. სხვა რა უნდა იფიქრო ასეთ ჟინიან გუნდზე?

ირაკლი გამყრელიძე

მატჩის შედეგი

კლოდ ლე რუა, კამერუნის ნაკრების მთავარი მწვრთნელი: არ მეტონა, თუ მსოფლიოს ჩემპიონატზე ასეთი სუსტი მსაჯობა იქნებოდა. ეს ხომ ფეხბურთისთვის დიდი სირცხვილია. ცხრა კაცის შემადგენლობით დარჩენილებმა მეორე გოლის გატანა მაინც მოვახერხებ, შეხვედრის არბიტრმა კი იგი რატო-

ივან სამორანომ (№9) ეგრეც ვერ გაიტანა

1. ტაპია

6. რეიესი

5. მარგასი

3. ფუენტესი

15. ვილიაროელი 10. სიერა & აკუნია 7. პარაგესი 4. როხასი

11. სალასი

9. სამორანო

21. ჟოზი

10. მბომა

7. ომამ ბიიკი

17. ბილონგი

20. ოლემბე

19. მაჟუვე

3. ვომე

4. სონგი

15. ნდო

6. ნჯანგი

1. სონგო

კამერუნი

შეცვლა: ოლემბე — 8. ანგიბო (68), სიერა — 20. ესტაი (70), ვილიაროელი — 19. კორნეზო (70), ჟოზი — 9. ჩამი (73), როხასი — 14. რამირესი (77), ნდო — 12. ეტამე (83)

გაფრთხილება: პარაგესი, როხასი, ვილიაროელი, რამირესი, სონგი გაძევება: რიგობერტ სონგი (52), ლავრიანო ეტამე (89)

მთავარი მსაჯი: ლ. გაგნერი (უნგრეთი)

მატჩის სტატისტიკა

9 წუთი. ომამ ბიიკმა საჯარიმოს მიმართული ბურთიდან ჩანოდე-ბულის მახუვე გამოეხმაურა, მაგრამ თავური არაზუსტი გამოუვიდა.

11. სიერამ ჯარიმიდან ჩაჰკიდა, რეიესის თავური სონგომ გაჭირვებით მოიგერია, გადმოვარდნილს აკუნია ამიტებდა, მაგრამ კარს ასცდა.

18. მარსელო სალასმა საჯარიმოში მყოფი ივან სამორანო მოძებნა, თუმცა ჩილეელს რიგობერტ სონგმა დაასწრო და ბურთი თავით კუთხურზე გადაავლო.

21. სიერამ მშვენიერი მოჭრილი დარტყმით აუღლებელი გაუტანა სონგოს და ჩილე დანინაურდა.

25. ოლემბეს კუთხურიდან ჩანოდე-ბულის მახუვე გამოეხმაურა, მაგრამ თავური არაზუსტი გამოუვიდა.

32. სამორანომ სალასს თავით საჯარიმოში დაუდგო ბურთი, ამანაც ძლიერად დააჩრტყა, მაგრამ კარის ძელთან მდგომმა ნდომ კუთხურზე მოიგერია.

34. ომამ ბიიკმა ძლიერი დარტყმით მეკარისგან მარჯვენა დაბაშ კუთხეში გაიტანა, თუმცა მსაჯმა თამაშგარე დააფიქსირა.

35. იმავე ომამ ბიიკის უძლიერესად დარტყმული ტაპიამ ცალი ხელით მოიგერია.

38. საჯარიმოში მყოფმა შემოტრიალებულმა პატრიკ მბომამ ბურთი ლამაზად გაისროლა. ოდნავ ასცდა ჩილეელთა კარს.

46. მბომა ბურთიდან შევიდა საჯარიმოში, ძლიერად დააჩრტყა, მაგრამ ტაპიამ ნახტომით გააუვნებელყო ბურთი.

56. კოლემბეს ჩანოდე-ბულის მბომა მაღალ ნახტომში შეეგება და მძლეობით თავური ტაპია დაამწურა.

58. ომამ ბიიკმა კვლავ მოახერხა გოლის გატანა. მსაჯმა ამჯერადაც არ ჩაუთვალა, რადგან მიიჩნია, რომ აფრიკელმა წეები დაარღვია.

64. საჯარიმოში ჩაკიდებულზე სამორანო შემოტრიალებით ურტყამდა. ბურთი კარს გადასცდა.

73. ნდომ თავით დაუდგო ომამ ბიიკს, ამის ძლიერად დარტყმული კი კარის ბადეს გარედან მოხვდა.

75. სამორანომ სალასს ჩააწოდა, რომელმაც ბურთი მინაზე დაუმეზღა კარისკენ გაგზავნა. მას კი სონგო დაეუფლა.

78. სალასი-რამირესი-სამორანოს კომბინაცია უკანასკნელის ძლიერი, მაგრამ არაზუსტი დარტყმით დასრულდა.

86. ესტეის ჩანოდე-ბულის სამორანო გამოეხმაურა, ჩანოდე-ბულის თავით ურტყამდა, სონგომ აუღლებელი ბლაღ ხელით იგდო ბურთი.

საფრანგული სპორტის იმპერია

„გონებაში დაახლოებით ხუთი სასტარტო შემადგენლობა მჭირდება“ — ამბობს ადგილობრივი ემე ჟაკე, საფრანგეთის ნაკრების მწვრთნელი.

რამ ადვილად ჟაკე, განა მის გუნდს სამხრეთ აფრიკასთან და საუდის არაბეთთან მოგებული არ აქვს ორი თამაში? განა გული საგულეს არ აქვს?

ჟაკე, მიუხედავად ყველაფრისა, მოსვენება არ უწერია. ის მოსწონს ჩემპიონატის მასპინძელთა თავიანთი და იმიტომ. დღეს ჟაკეს ნაკრები ლიონში დანია უნდა ეთამაშოს, ეს კი იმას ნიშნავს, რომ ლიონის მოსახლეობის წინაშე საფრანგეთის სპექტაკლი უნდა წარსდგეს. ლიონელებს ეროვნული ზეიმი სჭირდებათ, ისეთივე, როგორც მარსელის და პარიზის გულშემატკივრებმა უკვე იხილეს.

ლიონელ ქომაგებს ერთ რამეში უკვე არ გაუშვიათ, ისინი ზინდინ ზიდანს ვერ ნახავენ. ზიდანმა წინა შეხვედრაში, მავან საუდელს არაბს ოთხაბრძოლისა ფეხი ჩასცხო და მოედინა გააძვეს, თანაც ორთამაშიანი დისკვალიფიკაცია მიუსაჯეს.

ზიდანის გაძევება ჟაკეს ჩააფიქრა.

დღეს, იუვენტუსელი დანიასთან რომ ვერ ითამაშებს, ეგ კიდევ არაფერი, მერვედფინალური მატჩი რომ უნდა გამოტოვოს, ისაა საქმე.

ზიდანიც კარსაა მომდგარი. თანამედროვე ფეხბურთში თამაში ისე არ გაივლის, მსაჯმა ყვითელი ბარათი. არ აფრიალოს, ფრანგებს კი ოთხი ფეხბურთელი უკვე გაფრთხილებული ჰყავთ და თუ მათ დღეს რაიმე ისევ დაამაგვს, მერვედფინალს გააღატოვებენ.

„მომიწვევს ისეთი ხალხის გაყვანა, რომელთაც ჯერ არ უთამაშიათ, მაგრამ ეს ცხადია, იმას არ ნიშნავს, რომ ჩვენ შეხვედრას დავთმობთ. ლიონში მებრძოლი გუნდი ითამაშებს“ — განაცხადა ჟაკემ.

დანიას ოთხი ქულა აქვს, ორი გოლი გატანილი და ერთი გაშვებული. ერთი ქულა აქვს სამხრეთ აფრიკას, ბურთების შეფარდება ერთი ოთხზე. ესე იგი, თუ აფრიკელები საუდელს დაამარცხებენ (თან შთამბეჭდავი ანგარიშით), დანია კი ფრანგებთან წააგებს, შეიძლება მერვედფინალში ნელსონ მანდელას თანამოქალაქნი ვიხილოთ და არა დედოფლის, მარგარეტ მეორეს ქვეშევრდომი.

დანიელების მწვრთნელს, ბო იოჰანსონსაც აქვს ფეხბურთელების პრობლემა. გენსოშობით, აფრიკელებთან თამაშის დროს მოედინა მიკლოშ მოლნარი და მორტენ ვიკტორსტი გააძვეს. ისინი ბუნებრივად, დისკვალიფიცილებულნი არიან.

თუ ამ გაძევებათა ისტორია გახსოვთ, ისიც გეხსოვებათ, რომ წინა დღეს ფიფამ სასტიკად გააფრთხილა ჩემპიონატზე მიღწეული არბიტრები, ფეხბურთელების მიმართ ლმობიერებას ნუ იჩენთ, წითელ-ყვითელი ბარათები დაუნაღებლად იქნითო და ბოსების დამჯერე კოლუმბიელმა მსაჯმა ზაირო ტორი რენდონმა იქნია და იქნია. სხვათა შორის იმავე საღამოს გააძვეს ზიდანიც.

მიუხედავად ფეხბურთელთა დისკვალიფიკაციისა, იოჰანსონი ცდილობს ცხოვრებას მსუბუქად შეხედოს. საგანგებოდ მას ზიდანზე ჰქონეს, ზოი არ ნერვიულობს უზიდანო საფრანგეთის შემადგენლობის ამოცნობაზე.

„მართალი გითხრათ, მეტოქეს განასაზღვროს ვაკვირდები, ამიტომაც იქნება ზიდანი თუ არა, ჩემთვის სულ ერთია“ — უპასუხა ჩრდილოევროპელთა თავკაცმა.

რაიკა ფრანგთა გამოამაშებელზე ამდენი ვილაპარაკეთ, დანიელებზეც ვთქვათ. მიქაელ ლაუდრუპი ახალგაზრდა აღარაა, 34 წლისა გახლავთ (15 ივნისს შესრულდა) და ეტყობა ბევრი სირბილის არაქათი აღარ აქვს. ამიტომ, როგორც ამბობენ, ამ საღამოს იგი დაცვითი ფუნქციებისგან განთავისუფლებული იქნება. თავდასხმაში უმცროსი ლაუდრუპი, ბრაიანი და ებე სანდი იქნებიან. სხვათა შორის, სანდს ჯერ კიდევ მართებს გულშემატკივრების ერთი გოლი მაინც.

თუ იოჰანსონს ნახევარდაცვის გაძლიერება მოუწდება, მაშინ შეიძლება სანდის ნაცვალად

მინდორზე ჰოლანდიური „ეინდჰოვენის“ მოთამაშე პეტერ მილერი გაიყვანოს და ბრაიან ლაუდრუპსაც მხოლოდ მეტოქის კარის შეწუხება დარჩეს საფიქრალად.

ბევრი რამ შეიძლება საკუთრივ თამაშის მსვლელობისას შეიქცალოს. გააჩნია, რა ინფორმაცია ჩავა ლიონში ბორდოდან, სადაც იმავე წუთებში სამხრეთ აფრიკისა და საუდეთის თამაში იქნება გახსნილი.

„უკვე არ მეპარება, რომ თანაგუნდელებს ჩემსავით სწამთ: დანიას ნებისმიერ მოწინააღმდეგესთან შეუძლია დიარსული ჭიდილი“ — აცხადებს ბრაიან ლაუდრუპი — „ყველა ელის, რომ ჩვენ ჯგუფიდან გავალთ. მერე კი ყველაფერი შეიძლება მოხდეს.“

ჩვენს ჯგუფში დანია ყველაზე გამოცდილი გუნდია. მას საუკუნო ფეხბურთის თამაში შეუძლია, მით უმეტეს, რომ ორი ბრწყინვალე ფეხბურთელი ჰყავს, ძმები ლაუდრუპები, რომელთაც ერთ წაში შეუძლიათ მდგომარეობის შეცვლა“ — ამბობს ჟაკე.

მათ ბრწყინვალე მოთამაშეები ჰყავდათ. მათ ბრწყინვალე მოთამაშეები ჰყავდათ.

1984 წელსაც საფრანგეთში იყო დიდი შეჯიბრება, ევროპის ჩემპიონატი. დანია და საფრანგეთი თავიანთ პირველსავე შეხვედრაში დაპირისპირდნენ და გამოეჩნა მსოფლიო ფეხბურთის ისტორიაში ერთ-ერთი უდიდესი მარჯვენა მცველი მანუელ ამორო და ბურთისთვის ბრძოლაში ისე დაამაგა 1977 წლის ევროპის საუკეთესო ფეხბურთი ალან სიმონსენი, რომ დანიელმა ჩემპიონატი დასტოვა. მაშინ ფრანგებს პლატინი, ტიგანა, ჟირესი, ამორო და სხვა ვარსკვლავები ჰყავდათ. დანიის გუნდში იყვნენ პრეტენდენტები ლარსენი, მორტენ ოლსენი და სხვა გოლიათები. მაშინ საფრანგეთი ევროპის ჩემპიონი გახდა (ფინალში ესპანეთს მოუგო), დანია კი ნახევარფინალში ესპანეთთან პენალტებით დამარცხდა. მაშინ მიშელ პლატინიმ 9 გოლი გაიტანა, ნაირნარი გოლები, და საუკეთესო ბომბარდირი გახდა. მაშინ ორივე გუნდი და მცველით, ხუთი ნახევარმცველითა და ორი ფორვარდით თამაშობდა. მაშინ საფრანგეთმა დანიას 1:0 მოუგო.

მერე, ევროპის 1992 წლის პირველობაზე დანიელებმა მოუგეს ფრანგებს 1:0, ფრანგთა მწვრთნელი უკვე თავად პლატინი გახლდათ. მან შესარჩევ შე-

ჯიბრებასა და ამხანაურ შეხვედრებში გუნდი კარგა ხანს დაუმარცხებლად ატარა, მაგრამ საკუთრივ ჩემპიონატზე ფრანგთა ნაკრებმა დიდად ვერ გამოიჩინა თავი. ლუის ფერნანდესი (დღეს ბილბაოს „ატლეტიკოს“ მწვრთნელი) უკვე ვეტერანი იყო, ჟან პიერ პაპენი (1991 წლის ევროპის საუკეთესო ფეხბურთელი) კი ვეღარ თამაშობდა მეუღლებურად.

იმ წელიწადს დანიელებმა მარტო ფრანგებს კი არ მოუგეს, მოუგეს ყველას და შეძლეს ის, რაც სამფეოვანთა გუნდმა 84-ში — ევროპის ჩემპიონები გახდნენ. იმ წელიწადს დანია შემთხვევით, გაეროს სანქციებით დისკვალიფიცილებული იუგოსლავიის ნაცვალად მოხვდა შედეგში მამართლ შეჯიბრებაზე (შესარჩევ ჯგუფში იყო ჩარჩენილი), მაგრამ...

ეს უკვე ლაუდრუპების ეპოქა გახლდათ, თუმცა უფროსი ლაუდრუპი, მიქაელი, ნაკრების თავკაცთან რიქარდ მიოლერ-ნილსენთან უბრადად გახლდათ და ევრო 92-ზე არ იყო.

1996 წლის ნოემბერში დანიამ კვლავ მოუგო საფრანგეთს 1:0.

დღეს ემე ჟაკე ალბათ პატრიკ ვიერიას, ვინსენტ კანდელას, ფრენკ ლებეფს და კრისტიან კარემბუს ათამაშებს. ვინც არ იცის: ლებეფის გარდა ყველა აფრიკელი წარმოშობისაა.

უკვე ყვითელხილულთაგან დღეს ალბათ მხოლოდ ემანუელ პეტე იქნება მოედანზე, დიდი დეშამპი, ბიქსანტ ლიოსარასუ და ლორან ბანი კი სკამიდან აღევნებენ შეხვედრას თვალყურს.

გამოჯანმრთელდა სულ პირველ შეხვედრაში დაშავებული სტეფან გივარში, რომელიც ალბათ მეორე თამაშის დროს დაშავებულ კრისტოფ დიუგარის შეცვლის.

„ძალიან მსურს მოედანზე შესვლა, მნდა დავამტკიცო, რომ ნაკრებში გოლის გატანა შემიძლია“ — ამბობს გივარში. ის ალბათ შეტევაში ტიერი ანრის შეუწყვილდება.

გუნდების საზარაშქრო შემაჯავნელობები

საფრანგეთი: ბარტენი, კარემბო, ლებეფი, დესაი, კანდელა, პეტე, ვიერა, პირესი, ჯორკაფი, ანრი, გივარში
დანია: შმიხელი, კოლდინგი, რიპერი, ჰოგი, შონბერგი, ჰელგევი, ნილსენი, ოორენსენი, მ. ლაუდრუპი, ბ. ლაუდრუპი, სანდი.

ბაპუნა კედი

სარგბიელი არქივიდან

ჯორკაფი, კარემბო და ტრეზეგე დღეს დანიას შეებრძოლებიან

გაღიგ ბენ გაღიგ ბენ საუდის იმედი

აბა, ახლა ჯადოქრობის დროც მოსულა. სადაც აფრიკა, ჯადოქრობაც ზომ იქვეა. ჰოდა, სამხრეთ აფრიკელთა ფრანგ მწვრთნელს ფილიპ ტრუსიესაც გადაუწყვეტია, ყოველგვარი პროგნოზების მიუხედავად, გუნდი მერვედფინალში უნდა დაეყვანოს და ბუქმიქერების სულ თავზე უნდა დაეხიოს ის თავისი ფონები.

მაგრამ, ტრუსიეს აზრით, მას და ფეხბურთელებს აფრიკელ ჯადოსანთა დახმარება არ აწყენდათ. თავად ტრუსიეს აფრიკელები „თეთრ მჩხიბავს“ უწოდებენ, მაგრამ აბა სადაური მჩხიბავი ისა? უბრალოდ კარგი მწვრთნელია და მორჩა. თანაც, ნაირგვარ შამანებზე უფრო, თავის თანამემამულეებს უფრო მოსთხოვს მხარდაჭერას მისთვის გადამწყვეტ მატჩში. აფრიკელი ჯადოქრობა ჯადოქრობად, მაგრამ ტრიბუნები რომ გამხსნევენ, სულ სხვა იამტაზე მოდისარ.

ტრუსიეს გუნდის საქმე ასეა: თუ ფრანგები დანიელებს აჯობებს, სამხრეთ აფრიკა საუდელთა სასურველი ანგარიშით დამარცხებით მერვედფინალში გაძვრება. მწვრთნელს სწამს, რომ ფრანგები უუკველად დამარცხებენ დანიელებს და თავის გუნდს დიდი გამარჯვებისთვის განაწყობს.

თუმცა, აფრიკელთა გუნდში საქმე სულაც არ არის აწყობილი. ტრუსიემ იმკაცრა და შინ გაუშვა ძირითადი შემადგენლობის თავდამსხმელი ბრენდან აგუსტინი და ნაითი მოკენა. ამით ის დაედოთ ბრალად, რომ ღამის კლუბში გაატარეს დრო გასულ უქმეებზე.

ფეხბურთელებს დიდად არ მოეწონათ ეს ამბავი, ჩვენს მძაბიჭებს ძალიან მკაცრად მოექცნო, მაგრამ რაღას იზამდნენ? ესეც არ იყოს და, წამყვანმა მოთამაშეებმა ტრუსიეს ტაქტიკაც დაიწყეს.

„არცთუ კარგ დღეში აღმოჩნდით“ — განმარტა მეკარე ჰანს ვონკმა — „მაგრამ ჩვენ პროფესიონალები ვართ და ვიცით, რომ თუ გავიმარჯვებთ, ყველაფერი დაგვაწევდება. შემდეგ წრეში აუცილებლად უნდა გავიდეთ“.

ტრუსიეს გუნდს პაერივით სჭირდება 2:0-ის მოგება, მაშინ დანიელების ფრანგებთან წაგებულ შეხვედრას (თუ ფრანგებმა 2:0 მოიგეს) მერვედფინალში აფრიკელები გაჰყავს. მაგრამ ამის ახდენა ზომ საკმაოდ ძნელია? ტრუსიემაც ამიტომ ასწავა ჯადოქრები. ასეა თუ ისე, აფრიკელებს სხვა გზა არა აქვთ — თავდავიწყებით უნდა შეუტონ.

და განა რა აქვს დასაკარგი საუდელთა გუნდს?

არც ამ არაბულ ბანაკშია სიმშვიდე. პირველმა ორმა მარცხმა საუდელი შეიხები იმეგვარა გაანაწყენა, რომ მსოფლიო ჩემპიონი მწვრთნელი კარლოს ალბერტო პარიერა დაითხოვინა. ეს ორი მარცხი კი გვეუბნება, რომ საუდელებს აღარაფერი ესაქმებათ მსოფლიო ჩემპიონატზე.

თუმცა არა, მათ კიდევ დარჩათ ერთი საქმე. არაბებს შეუძლიათ სიამაყე და ღირსება დაიბრუნონ და ისე გამოეთხოვონ ჩემპიონატს. საუდელთა მეთაურებიც ასე ფიქრობენ. მათ გადაწყვიტეს, სრული თავისუფლება მიენიჭებინათ ფეხბურთელებისთვის.

„ფეხბურთელები დამპირდნენ, რომ თავს დადებენ და ღირსეულ შედეგს მიაღწევენ“ — თქვა საუდელთა დელეგაციის ხელმძღვანელმა უფლისწულმა ვალიდ ბენ ბადერ ბენ საუდმა — „ახლა ფეხბურთელები არანაირ დაწოლას არ განიცდიან და ამიტომაც ვფიქრობ, რომ საუდური ფეხბურთის ნამდვილ სახეს კარგად წარმოგაჩენთ“.

დროებითი მწვრთნელი მოჰამედ ალ-ხარაში არჩევის წინაშე დგას. გაპყვეს პარიერას გზას და დაცვითი გუნდი გამოიყვანოს, თუ ლაღ საუდურ ტაქტიკას შეასხას ფრთები.

აფრიკელთა მწვრთნელ ტრუსიეს კი ერთი იმულებითი შეცვლა მოუწევს დათხოვნილი აგუსტინის ნაცვალად დელორნ ბაკლი უნდა გამოიყვანოს მინდორზე.

რა თქმა უნდა, ძალიან კარგია, როცა გუნდები ამგვარად ემზადებიან საბრძოლველად.

უფრო მნელი ამოსაცნობი ის თუა, თუ რას აძლევს მსოფლიო ფეხბურთს ან ერთი, ან მეორე გუნდი. თუ სამხრეთ აფრიკა მოახერხებს და მერვედფინალში გაძვრება, მილიონობით აფრიკელი ქომაგი გაიხარებს. ასევე იქნება, თუ საიდ ალ-ოვარანი პეთ-თრიქს გაუკეთებს აფრიკელებს და საუდის ხალხს დაგვიანებულ სიხარულს მიანიჭებს. ფეხბურთს, როგორც საერთაშორისო სანახაობას, ეს დიდად არაფერში გამოადგება, მაგრამ ფეხბურთი ზომ ხალხისთვისაა? მისი ყველაზე კარგი შედეგი ჯანსაღი გრძნობებია.

ამიტომ, გავეგზავროთ ჟირონდის პირისკენ, ქალაქ ბორდოში და ვიხილოთ მანანალათა ომი, რომელიც თუმცა არ ემკვანება დიდ ფეხბურთს, მაგრამ ნაღდი სანახაობა იქნება.

გუნდების საზარაშქრო შემაჯავნელობები

სამხრეთ აფრიკა: ვონკი, ფიში, ისა, მელაღ, ნიატი, რადეზი, მოშო, ფორჩუნი, ბაკლი, პარტლერი, მაკარტი
საუდის არაბეთი: ალ დეიბა, ალ ჯაბანი, ალ ხილივი, ზუბრამავი, სულიმანი, ხ. ალ ოვარანი, ალ შაჰრანი, ამირი, ხ. ალ ოვარანი, ალ ჯაბერი, სალემი

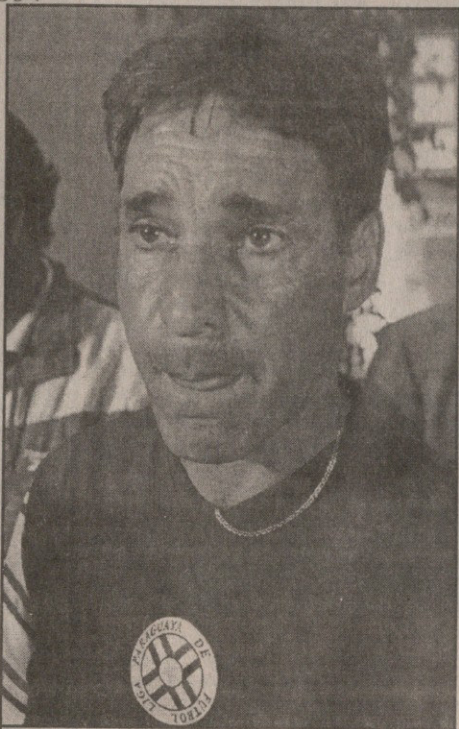
ირაბლი გამყრელიძე

ფილიპ ტრუსიეს (მარცხნივ) ჯადოქრები გაახსენდა

ნიგერიას რა ენადვლება

ბულგარეთს და მსახურს კი მსახურსა უფრო დღე გაუთენდით

ცენტრალური ნიგერიის ნიგერიის სხვა დროს არ გვექნება

და ამგვარად ყოველგვარ გაუგებრობას თავიდან აიცილებს. საქმე კი ისაა, რომ თავდასხმებში ვიკტორ იკუბაშვილი, გამთამაშებელმა ჯეი-ჯეი ოკონამ და უკანა დაცვამ ნახევარმცველმა მუტუ ადუ-პოუემ ყველაზე ბარათები მიიღეს და თუ ბოლო შეხვედრაში „გამოიჩინეს

თავს“, მერვედღიანი თამაშის გა-მოტევა მოუწევს. ეს ფეხბურთელები, მოგვსენებთ, ნიგერიის ნაკრების მთავარ დამრტყმელ მალას წარმოადგენენ და ამიტომაც არ არის გასაკვირი, რომ მილუტინოვიჩი მათ თვალისწინებით უფროსად იქნება.

— ჩემი გუნდის სამ ფეხბურთელს ჯგუფური ტურნირის პირველ ორ შეხვედრაში მსახური შემოსწყრნენ და ყველაზე ბარათები ჩამოურიგეს. ამიტომ არ მსურს, გავრისკო და ჩვენთვის უმნიშვნელო მატჩში ოკონა, იკუბა და ადუ-პოუე დავეყენო. მათ არც შედეგები და სკანდალური და მერვედღიანობა გაცილებით დიდი საშინაო საფრთხეა შეუძლიათ — აცხადებს „სუპერარწივე-ბის“ თავკაცი.

ამ ამბავმა ყველაზე მეტად პარაგვაელთა მწვრთნელი ცენტრალური ნიგერიის ნაკრების წევრები დააფრთხილა. მათი თქმით, ნიგერიის ნაკრების წევრები, რომლებიც დღევანდელ თამაშში წინ დიდი თავსატეხი ჰქონდა — ვერა-ფრით გადევნიდა, რომელი მცველი-სთვის დაევალებინა მუტუის ყველაზე სახიფათო ფეხბურთელის, ოკონას განე-იტარება.

— ნიგერიელთა გადაწყვეტილებამ უდიდესი შედეგი მომგვარა. ასეთი შანსი ხელიდან გაშვება უკვე აღარ შეიძლება. ვიცი, რომ აფრიკელები ძალების დაზოგვას დააპირებდნენ და მთელი მონდობით არ გაირჯებოდნენ, მაგრამ თუ სამი საუკეთესო მოთამაშის დასვენება ჰქონდათ განზრახული, ნამდვილად ვერ ვიფიქრებდი. ახლა უკვე იმას ვცდილობ, ბიჭებს ძველი ფსიქოლოგიური განწყობა მოუწარმოონ, რათა საქმე წინასწარ მოთავსდეს და ჩათვა-ლონ — განაცხადა სამხრეთამერიკელთა თავკაცი, თუმცა უეჭველად უნდა

ვთქვათ, რომ ნიგერიის ნაკრები სულაც არ არის ის გუნდი, სამი, თუნდაც ძირითადი მოთამაშის გარეშე საკუთარ სახეს რომ ჰკარგავდეს და პარაგვაის დარი გუნდებისთვის სათანადო წინააღმდეგობის გაწევა არ შეუძლია.

მატჩის წინ ორივე გუნდში ცვლილებები მოსალოდნელი. ნიგერიელებს მცველი უჩე ოკონა უკვე არ ეყოლებათ, რომელიც დისკალისიფიცირებულია და იძულებით დასვენება მოუწევს. ცენტრში, დაცვის ხაზის შემადგენლობის როლს ფრენბარაჩელის ნაცვლად ამ საღამოს უჩე ოკაფორი ანაც აუგუსტინ ეგუაფორი შეასრულებენ. მილუტინოვიჩმა შეიძლება გარისკოს და სასტარტო შემადგენლობაში ახალგაზრდა თავდასხმელი ნეანკო კანუ განაწესოს, რომელიც ნა-რთლია, წინა შეხვედრაში იკუბას ნაცვლად შემოვიდა, მაგრამ ჯერჯერობით მთლად მაინც ვერ მომჯობინდა თერამეტი თვის წინ გაკეთებული გულის უმძიმესი ოპერაციის შემდეგ.

რაც შეეხება პარაგვაის ნაკრებს, კარაგეიანის თავდასხმაში „არგენტინის ხუნიორისი“, უგო ბრისუელის დაყენება გადაწყვეტილია. საწვრთნელ ბაზაზე თამაშისთვის ხოსე კარდოსო და სერარამირესი ემზადებიან და ამთავან ერთი შეტევის წინა ხაზზე სწორედ ბრისუელს შეუწყვილებენ.

გუნდების საპარაულ

შემაღმელოვები

ნიგერია: რუფაი, ოპარაგუ, ვესტი, ოკაფორი (ან ეგუაფორი), ბაბაირო, ოლინო, ოკ-პარა, ფინიდი, ლეგალი, კანუ, ამოკანი პარაგვაი: ჩილავერტი, არსე, გიმარა, აიო-ლა, სარამა, კანსა, აურო (პარდესი), ბენიტესი, ენსისო, ბრისუელა, კარდოსო (ან რამირესი)

ირაკლი ხმელიძე

პრისი ხელით ვკვდებით...

ასეთ მიმე ვითარებაში, ესპანეთის ნაკრები კარგა ხანია, არ აღმოჩენილა. გუნდი, რომელშიც ძალისმიერი თამაში და ტექნიკა საუცხოოდაა შერწყმული, ყოველთვის მსოფლიოს ფეხბურთის გრანდებს მიეკუთვნებოდა და მის დამარცხება ყველასათვის დიდი პატივი იყო. ესპანელებმა არც მსოფლიოს შესარჩევი ტურნირის დროს უღალატეს თავიანთ სტილს და მეტად დამაჯერებლად მოიპოვეს საფრანგეთის საგზური. აი, იქ კი მოხდა ის, რასაც ამ გუნდის გულშემატკივრები ვერაფრით წარმოიდგენდნენ. ევროპაში წოდებულ სიკვდილის ჯგუფში ესპანელებმა პირველი ორი შეხვედრა უფერულად ჩაატარეს და კრი-

სათანადო გამოცდილების გარეშე მაინც ძნელია მსოფლიოს ჩემპიონატზე გაბრწყინება. პოდა, დარჩენი ესპანელები რადიკალურ ვეტერანის იმედზე, რომელთაც სწორედ ახლა მართებთ უდიდესი ნებისყოფის გამოჩენა, რათა ახლგაზრდა თანაგუნდელებს წინ წარუბდნენ და ნაკრების შერცხვენა თავიდან აიცილონ. დიან, შერცხვენა, რადგან მიუხედავად იმისა, რომ „სიკვდილის ჯგუფში“ მეტად ძლიერმა შემადგენლობამ მოიყარა თავი, ესპანელებს შემდეგ წრეში გაუსვლელობა მაინც არ აპატიებენ. ეს გუნდის თავდადაკვლულ ქიმათათვის უდიდესი ტრაგედია იქნება და ფეხბურთელებს კარგად გარჯა მართებთ, რათა

როგორმე ფანები სასოწარკვეთისგან იხსნან. თუმცა დღეს ესპანელებს, ალბათ, უძნელესი თამაში ელით, რადგან ბულგარეთის ნაკრებიც ხომ ასეთივე მდგომარეობაშია და მასაც არანალებს სჭირდება გამარჯვება. შეგასენებთ, რომ ამ გუნდებს ორ-ორი შეხვედრის შემდეგ თითო-თითო ქულა აქვთ და მერვედღიანობაში გასასვლელად მხოლოდ მოგება თუ დააკმაყოფილებს. მაგრამ არის ერთი უდიდესი პრობლემა, რომელმაც შეიძლება ეს გუნდები შემდეგი ეტაპის გარეშე დატოვოს. პარაგვაი, აი, ვისი უნდა ემზადებოდნენ დღევანდელი მატჩი მონაწილეებს. კი მაგრამ, ეს სამხრეთამერიკელი ნაკრები ხომ ნიგერიას ეთამაშება და ესპანეთთან და ბულგარეთთან რა ხელი უნდა ჰქონდეს, იკითხავს მცხადი. ასეთი კითხვა მხოლოდ საქმეში გაუთვითცნობიერებულ კაცს შეიძლება გაუჩნდეს, ისეთს, იენისიდან მოყოლებული სოფლად რომ იყო წასული და სამეურნეო საქმიანობას ეწეოდა, თორემ ფეხბურთის მოყვარულებმა, კარგად უწყიან ბევრი რამ სწორედ ნიგერია-პარაგვაის მატჩის შედეგზე დამოკიდებული. აფრიკელებმა პირველი ორი შეხვედრა ესპანელებს და ბულგარელებს მოუგეს და ექვსი ქულა ჯგუფში პირველობა დაიბრუნეს. სამხრეთამერიკელებთან ბოლო მატჩი ნიგერიელთათვის არაფერს წყვეტს, ამიტომ ადვილი შესაძლებელია, მათ მერვედღიანობაში თამაშის წინ ძალების დაზოგვის მიზნით წაყვებიან ფეხბურთელებს დასვენების საშუალება მისცენ და მინდობენ, ფაქტობრივად, მეორე შემადგენლობა დააყენონ. ამით კი უპირველესად პარაგვაი უნდა ისარგებლოს. მართალია, ეს გუნდი D ჯგუფში შეყრილი ოთხეულიდან ყველაზე უფერულად თამაშობს და დღემდე საფრანგეთში ერთი გოლიც კი არ გაუტანია, მაგრამ მათ ხომ არც მოგება დაანებეს ვინმეს. ორი ნულოვანი ფრეს წყალობით ორი ქულა მოიპოვეს და თუ დღეს ნიგერიელებს დაამარცხებენ, ესპანეთი — ბულგარეთის შეხვედრის შედეგის მიუხედავად ჯგუფში მეორე ადგილს დაიკავებენ. ამიტომ დღევანდელმა მატჩმა წარუმატებლობა მხოლოდ საკუთარ თავს უნდა დააბრუნოს. აბა, რა ეგონათ, საწყის თამაშში ქულებს რომ უმოწყალოდ ანიავებდნენ? ახლა, როგორც ხედავთ, ისეთი სიტუაცია შეიქმნა, რომ თავში ხელის შემორტყმა შეიძლება გვიანიც იყოს. თამაშის ეს ყველაფერი პარაგვაელთა წარმატების შემთხვევაში შეიძლება მოხდეს, სხვაფრთხი ბულგარეთსა და ესპანეთს ჯერ არა-

სარკინიგზის არხიგდის

ხაგიერ კლემენტეს წყალი შესდგომიაო

ჩემპიონატის დღიური

22 ივნისი

ლაშა გოციაძე

შეხვედრის ქმედება

ჯერ არ ჩატარებულა ამქვეყნად რაიმე დიდი საფეხბურთო ტურნირი, რომელიმე ვარკველავი რომ არ დაკლებოდა. ევროპის ჩემპიონატი გენბავთ, მსოფლიოსი, თუნდაც ოლიმპიადის საფეხბურთო ტურნირი, ყველგან ბევრი თუ არა, ერთი-ორი ვარკველავის არყოფნა მაინც შეინიშნება. ხალხი ხომ უმალ მოისაკლიებს მათ, ვისი მონაწილეობითაც ისედაც დაძაბული და ლაშაზი ასპარეზობა ათმაგად სანახაობრივი და თვალწარმტაცი გახდებოდა.

გაიხსენეთ. ბოლო მსოფლიოს ჩემპიონატები? ევროპის პირველობები და მესხიერებაში ამოტივტივდებიან ისინი, რომლებიც მწვრთნელთა თუ თავისივე მიზნით საფეხბურთო ზეიმების მიღმა დარჩნენ. რაღა შორს წავიდეთ, ევროპის ბოლო ჩემპიონატს გადავხედოთ — იტალიამ რობერტო ბაჯო არ იახლა. შემოქმედის გარეშე დარჩენილი „სკუადრა ატურას“ კი რაც დაემართა, კარგად ვნახეთ.

პონატი გაიხსენეთ — იქ, კუნძულზე, ფეხბურთის სამშობლოში, სულთ და გულთ ხარობდნენ და სამისო მიზეზი ნამდვილად ჰქონდათ. ევროპის ნაკრები ერთობ ლამაზ ფეხბურთს თამაშობდა. იმ გუნდში ძლიერ მოთამაშეებთან ერთად იყო ტალანტი, დაუდგრომელი, მოუსვენარი, ანტი პოლ გესქოინი, კაცი, რომლის არყოფნაც ახლა ძალიან დაეტყო ინგლისის გუნდს. მაშინ ინგლისელები ევროპის ჩემპიონები რომ ვერ გახდნენ, ეს საუთგეტის ვერგატანული პენალტის ბრალია და არა ინლისელთა სისუსტისა — ორიდან ერთს უნდა გამართლებოდა და ასეც მოხდა. სამწუხაროდ, ინგლისი იბრლიანი არ აღმოჩნდა.

რით გამოირჩეოდა ევროპის ნაკრები? უპირველეს ყოვლისა უძლიერესი ნახევარდაცვის ხაზით — ბეტი — მაკმანამანი — გესქოინი — ანდერტონის ოთხეული ყველა მეტოქისთვის გააუფრთხილა ზღუდვად ქცეულიყო. ბრწყინავდა ინგლისის ნაკრები, გაიხსენეთ ფანები.

ევრო 96-ის შემდეგ ევროპაში წავიდა. მისი ადგილი, როგორც კარგა ხნით ადრე იყო გადაწყვეტილი, გლენ ჰოდლიმ ჩაიბარა, არანაკლებ კარგმა მწვრთნელმა, თუმცა გარკვეულწილად უიღბლომ. ჰოდლიმ ევროპის ნაკრების საქმე გააგრძელა, მაგრამ საკადრო პოლიტიკაში დაშვებული შეცდომების გამო მის გუნდს აშკარად დაეტყო ზარალი. გლენ ჰოდლის თავდასხმის პერიოდში სათადარიცხა სკამზე გადაინაცვლა უდავოდ ნიჭიერმა ნახევარმცველმა სტივ მაკმანამანმა, იშვიათად ჩნდებოდა პოლ გესქოინი, ნახევარდაცვის ორი ბურჯის გამოკლებას კი შეუძლებელია შედეგი არ მოჰყოლოდა.

მართალია, გასული წლისწინ ინგლისელებმა ბრწყინავდად გაიყვანეს, მაგრამ როგორც ჩანს, მწვრთნელმა კარგად ვერ გამოთვალა და გუნდს მცირე მაგრამ მაინც შესაძლებელია დამსხვავდა ზედ მსოფლიოს ჩემპიონატის წინ დაეტყო. თან ამას საფრანგეთში გესქოინის არწავლანაც დაერთო და...

პირველ თამაშში ინგლისმა 2:0 დაამარცხა ტუნისი. ამ მატჩში ისეთი შთაბეჭდილება იქმნებოდა, თითქოს ალბონელები ნახევარი ძალით თამაშობდნენ. სამწუხაროდ, ეს მოჩვენებითი ყოფილა — რუმინეთთან წაგებულ მატჩში გამოჩნდა, რომ ჰოდლის კრიტიკული მომენტისთვის არანაირი „საიდუმლო იარაღი“ მომზადებული არ ჰქონია.

როგორც კი რუმინელები დაწინაურდნენ, ასე თუ ისე შეწყობილად მოთამაშე ინგლისელთა გუნდი შესაძლებელია იყოს. ფეხბურთელებს თითქოს თვალთ დაუბნელდათ და იმის ნაცვლად, რომ ბურთი „დაეჭირათ“, წინარად, აუღელვებლად ეთამაშათ, ძველ, ნაცად ხერხს მიმართეს — ფლანგებიდან საჯარიმოში ბურთის ჩაწოდება იწყეს. ნაცადი ხერხი ვამბობთ, მაგრამ ხომ შეიძლება, ამას ვერ გაემართლებინა? აქი ასეც მოხდა — ოუენის შემთხვევითი გოლი რომ არა, ინგლისი ნამდვილად ვერ გააყაიმებდა, მიუხედავად იმისა, რომ გამოქმედებით უტყველდა.

რა იყო ინგლისელთა წაგების მიზეზი? — ისე და ისე თანამედროვე ფეხბურთიდან ძველმოდურზე უცაბედი გადასვლა. გუნდს შეტევათა დამლაგებელი, გამოამაშებელი, ასე განსაჯეთ, არაინგლისური ფეხბურთის მოთამაშე სჭირდებოდა, ვინაიდან გესქოინი ჰოდლიმ არ იახლა, რჩებოდა ერთი — სტივ მაკმანამანი. ლიგერპულის შესვლით ინგლისელები ევბე გადარჩენილყვნენ კი-

არის აქ პინა?

დევ, მაგრამ ჰოდლიმ ამაზე არ იფიქრა. იქნებ იაზრა კიდევ, მაგრამ არ გარისკა, ვინ იცის? მარჯვნივ მართლაც კარგად მოთამაშე ანდერტონი, მარცხნივ მაკმანამანი — ეს სწორედ ის იქნებოდა, რაც ასე სჭირდებოდათ ინგლისელებს რუმინელებთან.

— წაგება სამწუხაროა, მაგრამ ორმაგად დასანია, როცა უსახურად მარცხდები. ინგლისის ნაკრების წაგება როგორ არ მინახავს, მაგრამ დღევანდელმა მარცხმა გული გამიტეხა. თუ კოლუმბიელებთანაც ასე ვითამაშეთ, დამთავრებულია ჩვენთვის ჩემპიონატი და ეგაა. სხვისი არ ვიცი, მე კი ვფიქრობ, რომ ჰოდლი შეცდა. ჯერ ერთი, გაზა უნდა წაეყვანა, მეორე — მაკმანამანი ნაღდ უნდა ეთამაშებინა — ვის, ვის და სერბობი ჩარლტონს ინგლისელთა ავკარგი არ ესწავლება.

სტივ მაკმანამანს იმ დღეს მთელი ინგლისი ელოდა. მაროკოში გამართულ პასან მეორის ტურნირის შემდეგ „ლიივერპულის“ ნახევარმცველს ნაკრების მისურთ ადარ მოურავია, არადა, მისი გამოჩენა გუნდს ტუნისელებთანაც წაადგებოდა და მით უმეტეს, რუმინელებთან.

„სად იყავ სტივ? შენ ჩვენ გვეჭირდები“ — ტულუზში შეყრილი ინგლისელ ფანობას მაკმანამანი მონატრებოდა.

როდესაც ინგლისელი გულშემატკივრები საყვარელი გუნდის საქმედად მიდიან, ქვეყნის დროშაც თან მიჰქვით. თან ზედ იმ ქალაქის, საგრაფოს, დაბის, თუ სოფლის სახელს აწერენ, საიდანაც არიან. ვინც მაკმანამანს ნატრობდნენ, ლივერპულიდან გახლდნენ. კომენტარი, ვფიქრობ, ზედმეტია.

...არ არის გესქოინი, მაგრამ არის მაკმანამანი. ინგლისელთა მომავალი მეტოქე კოლუმბია ძალიან უსახური, მაგრამ საკმაოდ სახიფათო გუნდია. უსახურობა სისუსტეს სულაც არ ნიშნავს, უბრალოდ, თამაგაჩირობა კარლოს ვალდერამამ და მისმა ბანდამ შეიძლება ინგლისელები დაამწუხრონ.

იმედია, ინგლისის მოიგებს. რატომ? — ვფიქრობ, ფეხბურთისთვის და საერთოდ მსოფლიოს ჩემპიონატისთვის ასე აჯობებს.

მწვრთნელისთვის მათი შანსი?

როდესაც ჩეხარე მალდინი იტალიის სამსოფლიოს ჩემპიონატო ნაკრები დაასახელა, ძალიან ბევრს დასწყდა გული, მასში ბოლო წლების უდავოდ ერთ-ერთი საუკეთესო აპენინელი ფეხბურთელი ჯანფრანკო ძოლა რომ ვერ მოხვდა, ტანად ჩია, მაგრამ ჩინებული ფეხბურთელი.

აი, კიდევ ერთი მსხვერპლი მწვრთნელთა ტაქტიკა-მოსაზრებებისა.

აქ უკვე გასრულებული სეზონი ძოლასთვის მართლაც არ იყო საუკეთესო, მაგრამ გაზაფხულზე იგი როგორც იქნა, ათამაშდა. ინგლისის 1997 წლის საუკეთესო მობურთაღმა დიდი როლი ითამაშა ინგლისის ლიგის თასის მოგებაში, ხოლო ის, რომ „ჩელსიმ“ 27-წლიანი შესვენების შემდეგ პირველად მოიპოვა ევროთასი, კერძოდ კი თასების თასი, პირმწინდელ ძოლას დამსახურებაა. ფინალურ მატჩში ერთი წუ-

სტივ მაკმანამანს მთელი ინგლისი ელოდა, მაგრამ არა ჰოდლი

თის ჩართულობა არ იყო თამაშში, ერთადერთი, გადაწყვეტი, უბერფასესი გოლი რომ გაიტანა. ამის შემდეგ ბევრი ელოდა, რომ მამა მალდინი ძოლას მსოფლიოს ჩემპიონატზე წაიყვანდა, მაგრამ...

— მას მთელი სეზონი გაუცდა. ერთი თამაშით კი რჩეულ ფეხბურთელებში, მით უმეტეს, იტალიის ნაკრებში ვერაზიდ მოხვდება. ყველაფერს დამსახურება უნდა. ვთვლი, რომ ძოლას ადგილი ჩემს გუნდში არ არის — ეს სიტყვები ჩეხარე მალდინი მსოფლიოს ჩემპიონატამდე ერთი კვირით ადრე წარმოთქვა.

რას ნიშნავს, არ არის ადგილი? თუ 22-კაციან გუნდს გველისხმობთ, მაშინ ძოლა მსოფლიოს ჩემპიონატზე ნამდვილად ვერ წავიდოდა, რადგან ფიფას რეგლამენტით განაცხადში 23 მოთამაშის ყოლა შეუძლებელია. განა ყველა იმ დონის იყო იმ 22 იტალიელ მობურთაღს შორის რომლის ბრწყინვალეობაც ძოლას დაჩრდილავდა? არამც და არამც.

„იუვენტუსის“ ნახევარმცველ ანჯელო დი ლივიოს, კლუბზე რომ აღარაფერი ვთქვა, ნაკრებში ადგილი დაჯავ-

შული აქვს. ეს კი, მეტი რომ არ ვთქვა, გასაკვირია. განა შეიძლება მხოლოდ და მხოლოდ წინ და უკან მორბენალის გამო ბრწყინვალე ფეხბურთელი გუნდის მიღმა დატოვო? რას გააკეთებს დი ლივიო ისეთს, ძოლამ რომ ვერ შეძლოს? ვფიქრობ, ბევრს არაფერს, ხოლო თუ კითხვას პირიქით დავსვამთ, მაშინ დი ლივიო საერთოდაც სახსენებელი არ იქნება.

ჩეხარე მალდინი ჩილელებთან მარჯვენა ფლანგზე დი ლივიო ათამაშა, კამერუნთან კი იმავე პოზიციაზე ფრანკოსკო მორიერო. ცვლილებამ ყოველგვარ მოლოდინს გადააჭარბა — „სკუადრა ატურას“ მარჯვენა ფლანგი გაცილებით სახიფათო შეიქნა, ვიდრე დი ლივიოს დროს იყო.

წამით წარმოვიდგინოთ იტალიის ნახევარდაცვა: ალბერტინი — დინო ბაჯო — ძოლა — მორიერო — ვგონებ, ასეთი შენახვის შემდეგ ნაკრებში დი ლივიოსთვის და მისთანებისთვის ადგილი აღარ გამოჩნდებოდა.

კვლავ და კვლავ მწვრთნელი. გუნდში ყველაფერს ის წვევტს. აქედან გამომდინარე, გულშემატკივრებიც იმით გამოვფილდებიან, რასაც სთავაზობენ, თუმცა სურვილი იმისა, რომ ვარსკვლავები იხილო, არასდროს კვდება.

...და სხვა მრავალი

მსოფლიოს ჩემპიონატში 32 გუნდი მონაწილეობს, ნახევარზე მეტში კი ისეთი ფეხბურთელები თამაშობენ, რომლებიც ვარსკვლავობაზე აცხადდნენ პრეტენზიას. მრავალი მათგანი მსოფლიოს ჩემპიონატზე, მაგრამ არის ხალხი, რომელთაც არ გაუმართლდათ და ნაკრებში ვერ მოხვდნენ.

ბრაზილიელები — ჟუნიჩიო, რომარი, იტალიელი (ძოლას მეორედ აღარ გახსენებ) პიერლუიჯი კაზარაგი, ფრანგი დავიდ ტინოლა, ესპანელები ივან დე ლა პენია და ხოსე გვარდიოლა, გერმანელები მარიო ბასლერი და მატეას ზამერი, ზორგატა ალან ბოკშიჩი, არგენტინელი ფერნანდო რედონდო — ეს ის ხალხია, რომელთა ყოფნაც მსოფლიოს ჩემპიონატს კიდევ უფრო დაამშვენებდა.

სამწუხაროდ, ზემოთ ჩამოთვლილი სხვადასხვა მიზეზთა გამო ვერ მოხვდნენ რჩეულ ფეხბურთელებში. ზოგს ტრავმა აწუხებს, ზოგიც მწვრთნელმა დაიწუნა, არადა, რა კარგი იქნებოდა მათი ხილვა.

თუმცა არ უნდა დაგვაიწყვეს, რომ იდეალური ამქვეყნად არაფერია!

ჯანფრანკო ძოლა — მწვრთნელთა ახირების კიდევ ერთი მსხვერპლი

ეს დროც დადგა: გლენ ჰოდლი ნაკრების თამაშის შემხედვარე მინდობდა გასასვლელად ემზადება

ხეთ. თუნდაც საფრანგეთი ავილოთ — ნაკრების მწვრთნელმა ემე ჟაკემ იმ დროს ბრწყინვალე ფორმაში მყოფ ვრეიკანტონასა და დავიდ ტინოლაზე თქვა უარი, ჩემს სქემებში ვერ ჯდებოდა. საინტერესოა, რა ტაქტიკა-მოზაზულობები აქვთ მწვრთნელებს ისეთი, რომ იქ ვარკველავები ვერაფერს ხდებიან, მუშები კი კარგად გაიყვანა. თუმცა რას გაიგებ? კაცია და გუნდია.

აგერ, მსოფლიოს ჩემპიონატი დაიწყო და ალბათ, ბევრი გუნდის გულშემატკივრებს ეტკინა გული, როცა მისი საყვარელი ფეხბურთელი მწვრთნელმა თან არ იახლა...

როგორც ჩანს, არასდროს მოხდება, რომ უდიდეს საფეხბურთო ტურნირებზე უკლებლივ ყველა ვარსკვლავმა მოიყაროს თავი. ასე რომ მოხდეს, იდეალური იქნება, თუმცა ჩვენ ხომ ვიცით, რომ ამქვეყნად იდეალური არაფერია.

არც პოლი და ალარს სტიმი?

ტერი ევნიბლზმა საკმაოდ კარგი ინგლისის ნაკრები შექმნა. თამაშად შეიძლება ითქვას, ბრწყინვალეც. კარგა ხანია, ალბონის რჩეულ ფეხბურთელთა ნაკრები ასეთი ძლიერი არ ყოფილა. გუნდი თანამედროვე, ძლიერ და ამაღდროულად სანახაობრივ ფეხბურთს თამაშობდა. ევნიბლზის ხელში ინგლისის ნაკრები გარკვეულწილად მოეშვა ძირველ, ფლანგებიდან საჯარიმოში ჩაკიდული ბურთით გაგრძელებულ შეტევებს და საგრძნობი ევროპიზაცია განიცადა. ინგლისის ნაკრები ორიოდ წლის წინ ახლანდელ გუნდს ნამდვილად სჯობდა. თუნდაც ევროპის 1996 წლის ჩემ-

აზიზი გააზიზებულა

ირანელებმა ისტორიული გამარჯვება მოიპოვეს — მათ ხომ თავად ამერიკელებს მოუგეს, ხალხს, რომელთაც არცთუ სახარბიელო ურთიერთობა აქვთ. ეს დაძაბულობა შეხვედრის წინ და თვით მატჩის დროსაც იგრძნობოდა. ორივე გუნდს ეტყობოდა, რომ მათთვის მთავარი ამ შეხვედრის მოგება იყო, დანარჩენს მერე მოეკლებოდა. ირანელი და ამერიკელი ფეხბურთელები 90 წუთის განმავლობაში მართლაც სამაგალითოდ იტყუოდნენ, კაცურად იბრძოდნენ და არავის აგრძნობინეს, რომ ამ ორ ქვეყანას შორის ყველაფერი რიგზე არ არის. მატჩშიც უძლიერესმა იმარჯვა და მსაჯის საფინალო სასტვენის შემდეგ დამარცხებულისთვის ხელის ჩამორთმევა და ნუგეშის ცემაც არ დაევიწყებია. მოკლედ, შეიძლება ითქვას, რომ ირანელებმა არადა ჩააფრეს ისტორიული შედეგი, მოედანზე გასვლისთანავე გამარჯვებისთვის დაიწყეს ბრძოლა და თავისას მიაღწიეს კიდეც. მათი უზომოდ გახარებული გულშემატკივრები მთელი დამე შეიმობდნენ თავისიანთა წარმატებას, მაგრამ ყველაზე ბედნიერები, ალბათ, თავად ფეხბურთელები იყვნენ. გარდა იმისა, რომ მათ მეტად პრინციპულ შეხვედრაში იმარჯვეს, ეს იყო პირველი თამაში მსოფლიოს ჩემპიონატებზე, რომელიც ირანელებმა მოიგეს. ამგვარად, ზემოხსენებული მატჩი აზიელთათვის ორმაგად ღირსშესანიშნავია.

საერთოდ, ასე ხდება — როდესაც რომელიმე გუნდი მსოფლიოს ჩემპიონატზე კარგად თამაშობს, იგი უმალ იპყრობს საკუთარ ფეხბურთის სხვადასხვა გრანდთა სელექციონერების ყურადღებას. გავისინებით თუნდაც მაროკოს ნაკრები, რომელმაც თავისი ლიდერის, მუსტაფა ჰაჯის წინამძღოლობით გახსნის შეხვედრა ნორვეგიელებთან მართლაც მშვენიერად ჩაატარა. როგორც

კი ის მატჩი დასრულდა, ჰაჯის მობილური ტელეფონი აწკრიალდა და კარგა ხანს აღარ დადუმებულა. ასეა ირანელთა შემთხვევაშიც, რომლებიც უკვე თავიანთ სამომავლო გეგმებზე ფიქრობენ. რატომაც არა, თუ კარგად თამაშობ, მაღალი დონის კლუბში უნდა იასპარეზო. ამჟვეწინადა შეუმჩნეველი, მით უმეტეს, კარგი, არაფერია.

ის, რომ ირანელთა თავდასხმეული ალი დაეი მალაღი დონის ფეხბურთელია, მსოფლიოს ჩემპიონატამდეც იყო ცნობილი. ამიტომაც, როდესაც მისი გუნდი ბილგეფილის „არმინია“ მერე ბუნდესლიგაში გაკარდა, იგი არც მეტი არც ნაკლები თავად მიუნხენის „ბაიერნმა“ გადაიბირა. გერმანიაში თამაშობდა ზოლად აღზინი, იგი „იოლინის“ ლირსებას იცავდა, მაგრამ მისი კლუბიც ქვედა დივიზიონის ბინადარი გახდა და ფეხბურთელმაც სასწრაფოდ სხვა გუნდში გადასვლა გადაწყვიტა. აზიზის თურმე საფრანგეთში თავისი აგენტის ახლავს და როგორც გაირკვა, უკვე არაერთი წინადადებაც მიუღია, ძირითადად ესპანური კლუბებიდან, თუმცა ირანელი ფორვარდი არ ჩქარობს გადაწყვეტილების მიღებას, იგი მსოფლიოს ჩემპიონატის დამთავრებას ელოდება: „ჩემს მომავალს ჩემპიონატის დასრულების შემდეგ გავარკვევ დრო ჯერ კიდევ მაქვს და სრულიად არ მეჩქარება.“

ევროპელ სელექციონერებს არც მეტი მაჰდავიკას კარგი თამაში გამოჩენიათ. ალბათ, ამიტომაც იყო, რომ ჟერარდისტეტიან საუბრისას ფეხბურთელმა განაცხადა: „ფიქრობ, საფრანგეთი 98-ის შემდეგ ჩემს ამჟამინდელ კლუბს „ფორუზის“ დაეტოვებ და ბუნდესლიგის რომელიმე გუნდში გადავალ.“ მაჰდავიკა თურმე უკვე აწარმოებს მოლაპარაკებას გერმანული კლუბების წარმომადგენლებთან, ოღონდ კონკრეტულ

სპარსთა სიხარულის ხალიჩა ამათი მონაქსოვია

ლი გადაწყვეტილება ჯერ არ ჩანს.

არცთუ ურიგო სამომავლო პერსპექტივები გამოიჩინა მაჰდავიკას თანაგუნდელს, ირანის ნაკრების მეკარე აჰმედ აბელზადეს. იგი საგარეოდა იმ ქვეყანაში დარჩება, სადაც ახლა იმყოფება და გაისად პირველ დივიზიონში მოასპარეზე „ნანტის“ ლირსებას დაიცავს. როგორც თავად აბელზადეც აცხადებს, იგი 80 პროცენტით არის ამაში დარწმუნებული.

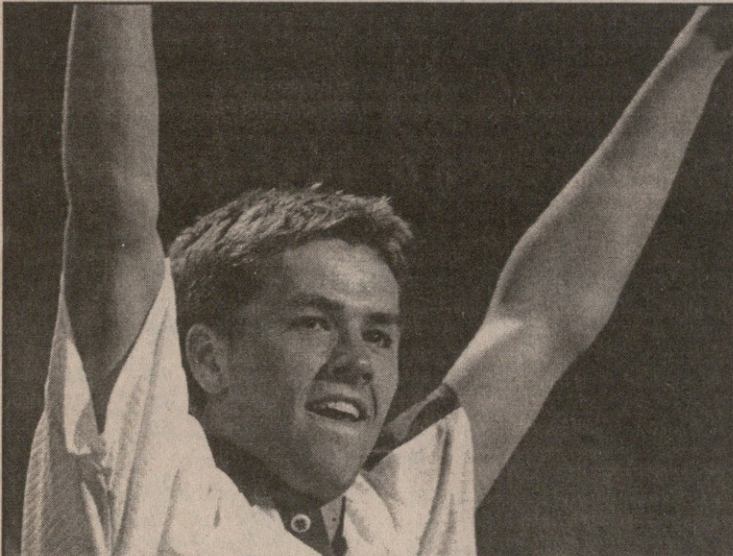
რაც შეეხება ამერიკელების ძლევის სულისჩამდგმელს, ირანელთა თავაკაც ჯა-

ლალ ტალეების, მას ამჟამად არც ერთ კლუბთან არ აკავშირებს კონტრაქტი და მისი თქმით, არც აქვს ამის სურვილი. მას შემდეგ, რაც ტალეებმა 21 ივნისის გამარჯვებას თავისი კარიერის ყველაზე დიდი წარმატება უწოდა, ცხადი გახდა, რომ იგი მხოლოდ ირანის ნაკრებში მუშაობას მიაინტერესებდა უპირატესობას: „ძალიან მინდა ირანის ფეხბურთის ველდერაციასთან კონტრაქტის გაგრძელება და ამის შესახებ მსოფლიოს ჩემპიონატის დასრულების შემდეგ ჩვენ აუცილებლად ვისაუბრებთ. ირანი ჩემი

ქვეყანაა და მსურს, მას ერთ-ერთი უძლიერესი ნაკრები ჰყავდეს“ — აცხადებს თავდაჯერებული მწვრთნელი.

კარგია, როცა შენს გარჯას შედეგი მოაქვს და ეს უყურადღებოდ არ რჩება, თუმცა შორეულ მომავალზე ფიქრი ჯერ ნადრევიანია. რამდენიმე დღეში ირანელებს ურთულესი მატჩი ელით ტურნირის ფავორიტ გერმანელებთან და თუ აქაც ისე ითამაშებენ, როგორც ამერიკელებთან, მსოფლიოს სამეზღის ჩემპიონებს ძალიან გაუჭირდებათ.

დავით კოჭიშვილი

მათაგაზეთ, გატონო ჰოდლ

შარშანდელ პრემიერლიგურ სეზონში ახალი სახელი წამოტივტივდა — მაიკლ ოუენი. იგი მხოლოდ ერთი წელია, მსოფლიოს ფეხბურთში გამოჩნდა და უკვე ბევრს მიაღწია. ჯერ ერთი იმას, რომ „ლივერპულის“ ძირითადი ფორვარდია, მეორეც, იგი შარშან პრემიერლიგის საუკეთესო ბომბარდირი გახდა, ამავედროულად მე-20 საუკუნეში ყველაზე ახალგაზრდა ფეხბურთელია, რომელმაც ინგლისის ნაკრების მაისური მოირგო. გუმინწინ კი ოუენმა კიდევ ერთი მიღწევა მითითა — იგი ყველაზე ახალგაზრდა ინგლისელია, ვისაც მსოფლიოს ჩემპიონატებზე გოლი გაუტანია.

რუმინელებთან 18 წლის ოუენი შეცვალა მამინ გამოვიდა, როდესაც მისი გუნდი 0:1-ს აგებდა. მატჩი ძალიან დამაბუღად მიმდინარეობდა და თითქმის მას თამაშში ჩართვა უნდა გასჭირებოდა, მაგრამ გავიდა ათი წუთი და მაიკლმა გოლი გაიტანა, თანაც მეტად დროული და საჭირო. „დარტმუ“ და ჩემი დავარდნა ერთი იყო. რამდენიმე წამს ვერაფერს ვხედავდი, მხოლოდ საშინელო ხმაური მესმოდა. ჯერ ვიფიქრე, რომ მეკარემ ლამაზად მოიგერია და რუმინელი გულშემატკივრები ხარბდნენ, თუმცა როდესაც ბურთი კარში დავლანდე, სიხარულისგან კინაღამ სუნთქვა შემიკრა“ — ბავშვური სიალაღით განაცხადა მატჩის შემდეგ ოუენმა. მას თავისიანების გადარჩენა 12-ზეც მეტად, მაგრამ დაახლოებით 25 მეტრიდან ძლიერად დარტყმული ბეჭა მოიგერია. „ბედნიერი ვარ, რომ

გოლის გატანა მოვახერხე, თუმცა დღევანდელი დღე არცთუ სასიხარულო გამოდგა, ჩვენ წავაგეთ — ეს კი ძალიან ცუდია“ — დაამატა ინგლისელთა ნორჩმა ფორვარდმა.

მიუხედავად ასეთი იმედგაცრუებისა, ოუენი მაინც ოპტიმისტურად არის განწყობილი და მომავალს იმედინად უყურებს: „ინგლისის ნაკრები ერთ-ერთი უძლიერესია საფრანგეთში. ჩვენ მხოლოდ ერთი მიზანი გვაქვს — ჩემპიონობა და ამისთვის ყველაფერი უნდა გავიღოთ. კარგი იქნება, თუ კოლუმბიელებთან პოლდის სასტარტო შემადგენლობაში დამაყენებს. ყველა ფეხბურთელს თამაშის თავიდანვე დაწყება ურჩევია, გამონაკლისად არც მე ვარ, თუმცა ეს მხოლოდ მთავარი მწვრთნელის გადასაწყვეტია.“

თავად გლეჩ პოლდი კმაყოფილია ახალგაზრდა ფეხბურთელის თამაშით და ამას არც მალავს: „მოედანზე გასვლის წინ მას ვუთხარი, რომ არ ენერვიულა და თავისი საქმე მშვიდად ეკეთებინა. მე მჯეროდა მისი და ძალიან მიხარია, რომ არ შეცდო. უეჭველია — მაიკლს ბრწყინვალე მომავალი ელის.“

როგორი მომავალი ექნება ოუენს, ამას დრო გვიჩვენებს. წესით, ასეთმა ნიჭიერმა და თავდადებულმა ბიჭმა ბევრს უნდა მიაღწიოს. ამის შანსი მას უკვე ეძლევა — წინ კოლუმბიელებთან ურთულესი მატჩია, ინგლისელებმა აუცილებლად უნდა გაიმარჯვონ, რათა წინსვლა განაგრძონ და მსოფლიოს ჩემპიონატს ხიბლი არ მოაკლონ.

დავით კოჭიშვილი

გაგზავს მოფრთხილება სჭირდებათ

კარლოს ვალდერამა ყოფილი გმირი აღარაა, ისევ გმირია. მან ეს ერთი პასით შეძლო. კოლუმბიის ნაკრები კვლავ ცოცხალია, მერვედფინალში მასვლის შანსი აქვს.

შინ, კოლუმბიაში ვალდერამას დღესაც „ელ პიბეს“ უწოდებენ, რაც ბავშვს ნიშნავს. ეს სახელი ბოლო დროს მეტად და მეტად ირონიულ ელფერს იძენდა. ნახევარდაცვის მაესტრო ხომ უკვე 36 წლისაა და თავის მესამე მსოფლიოს ჩემპიონატზე მოედნის შუაში უგემურად დააბიჯებს.

მაგრამ ტუნისთან მატჩის დამთავრებამდე 15 წუთით ადრე „ელ პიბე“ პირველი პასი შეასრულა. მონპელიეს „ლა მოსონის“ სტადიონზე ხალხმა იფეთქა, ახმაურდნენ კოლუმბიელები და ფრანგები. ათი წლის წინ ხომ ვალდერამა „მონპელიეში“ გამოდიოდა.

პირველ პასს შედეგი არ მოჰყოლია, მან უბრალოდ ფეხბურთელში გააღვიძა რადიკ, მიძინებული ინსტინქტი. გავიდა შეიდი წუთი და ვალდერამამ ტუნისელთა ნახევრის შუაში მიიღო ბურთი, ორთაბრძოლას თავი გაართვა და კიდევ პასი... 21 წლის ლიდერ პრესიადომ მეურვე მოიშორა და გოლი

გაიტანა. კოლუმბიამ მოიგო. რუმინეთთან პირველ თამაშში დამარცხებულმა გუნდმა კვლავ წამოყო თავი.

კოლუმბიელთა მწვრთნელი ერნან დარი გომესი ახლა კმაყოფილია, რომ ვალდერამა არ შეცვალა. ბებერმა ბავშვმა ერთი პასით გაუმართლა მწვრთნელს.

გუნდის ყველაზე უმრავლესობაში, კარლოს ვალდერამა გომესმა სულ ბოლო წუთის ჩართო მსოფლიოს პირველობაზე წასაყვანთა 22 კაციან განაცხადში. მზეში მარტივი იყო, ვალდერამა გამოცდილია, კაპიტანია და თავად თუ ბევრს ვერაფერს მოახერხებს, ბიჭებს გააშენებებს მაინც.

ყველა ფეხბურთელი როდი გაგიმართლებს. მაგალითად, ფაუსტინო ასპარილიამ გომესი გამოვლინდა, ვალდერამა ხელშეუხებელ კაცად მიაჩნია, მიუხედავად იმისა, რომ ფეხსაც არ არბრევს. გომესმა ასპარილია გუნდიდან დაითხოვა.

არა, გამოუცდელ ტუნისელებს შეცდომა მოუვიდათ. აქადა არ დარბისო, ყურადღება მიაღწიეს, ვალდერამას პასის გადაწოდების საშუალება მისცეს. ვალდერამა კი ერთს აწვდის, მაგრამ

ისეთს...

ვალდერამას გამოჩენამდე კოლუმბია ერთადერთი იყო მსოფლიოს ჩემპიონატზე, „ელ პიბეს“ დაბადებამდე რამდენიმე თვით ადრე. ასე რომ ბავშვს მოფრთხილება სჭირდება.

და ამ დროს კოლუმბიაში...

„ღმერთმა ისმინა ჩემი ლოცვები. ამ ბიჭს ჩემთვის არასდროს უმტყუნია“ — ამბობდა გახარებული კოლუმბიელი პრესიადო, გოლის ავტორის, ლიდერის მამა. იგი ქალაქ ტუმაკოიდან ტელეფონით ესაუბრა „როიტერის“ კორესპონდენტს.

ქუჩებში კი ხალხი ყვიროდა: „იმედით ბოლოს კვდება.“

კვირას, პოპულარულმა პოლიტიკოსმა, ოპოზიციონერმა ანდრეს პასტრანამ წინასაარჩევნო ადლუმი მოაწყო, მაგრამ აბა სად ის სად ლიდერ კოლუმბიას ძის გოლით გამოიწვეული ზემი.

ცეკვა-თამაში არ შემწყდარა: „ვივას“, „ვივას“, „ვივას!“

ორშაბათს კოლუმბიაში დასვენება გამოცხადდა. მხოლოდ ღვინის ვაჭარნი მუშაობდნენ.

ბაბუნა კედი

ამ კაცმა დაგვლუპა

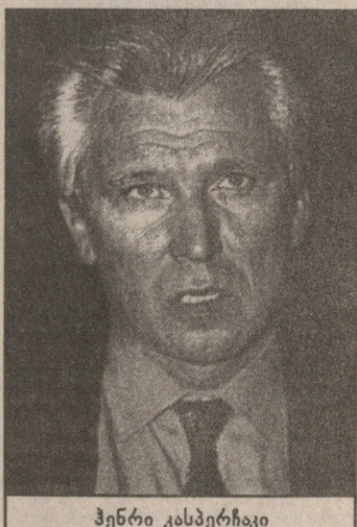
მიმდინარე მსოფლიოს ჩემპიონატი რომ უცნაურობებით გამოირჩევა, ფაქტია. თუნდაც იმიტომ, რომ მას პანტა-ბუნტით ტოვებენ ხან მსაჯები, ხან ფეხბურთელები და ხანაც მწვრთნელები. ჯერჯერობით ეს უკანასკნელნი ლიდერობენ — საუდის არაბეთის ბრაზილიელი თავაკის კარლოს ალბერტო პარეირას და კორეელთა მთავარი მწვრთნელის ბუმ კუნ ჩანს ბედი ტუნისელთა დამრიგებელმა პენრი კასპერჩაკმა გაიზიარა. მიზეზი იგივეა — გუნდის წარუმატებელი გამოსვლა.

პოლონელ სპეციალისტს მთელი ჩემპიონატის განმავლობაში აკრიტიკებდნენ. მას განსაკუთრებით ტუნისის წლევედელი ჩემპიონის „ესპანოსის“ პრეზიდენტი სლემი ჩიბუბი არ სწყალობდა, რომელიც აცხადებდა, კასპერჩაკის მიერ არჩეული დაცვით ტაქტიკა ტუნისელებს კარგა არაფერს მოუტანსო. ჩიბუბმა ისიც აღნიშნა, რომ მსოფლიოს ჩემპიონატის დაწყებამდე სამი დღით ადრე კასპერჩაკის მიერ გავრცელებულმა ინფორმაციამ ფრანგულ „პასტისთან“ კონტრაქტის გაფორმების თაობაზე ნაკრების ფე-

ხბურთელებზე მხოლოდ და მხოლოდ უარყოფითად იმოქმედა.

ტუნისელთა თავაკი არც ადგილობრივმა პრესამ დაინდო. კერძოდ, გაზეთი „ლა პრესი“ წერს: „იგი ყოველთვის მცდარ გადაწყვეტილებას იღებდა და ფეხბურთელების შერჩევისას შეცდომებს უშვებდა. რაც შეეხება მის კონტრაქტს „პასტისთან“, ამის შესახებ საფრანგეთი 98-ის დამალმა საუბარი იმ კაპიტანის საქციელს ჰკავდა, რომელსაც თავისი ხომალდი ჩასაძირად ჰყავს განწირული.“

პენრი კასპერჩაკი წარსულში კარგ ფეხბურთელად ითვლებოდა. იგი პოლონეთის ნაკრების სახელით 1974 და 1978 წლების მსოფლიოს ჩემპიონატებზე ასპარეზობდა. ფეხბურთელის კარიერის დასრულების შემდეგ მან მწვრთნელობას მიჰყო ხელი. კასპერჩაკი ძირითადად საფრანგეთში მოღვაწეობდა, სადაც „მეცს“, „სენტ ეტიენს“ და „მონპელიეს“ თავკაცობდა. ამის შემდეგ, 1993 წელს, იგი კოტ დ'ივუარის ნაკრებს ჩაუდგა სათავეში და აფრიკის თასის ნახევარფინალში გაიყვანა, ბოლოს კი ტუნისის მამუ-

პენრი კასპერჩაკი

რა. ამ ქვეყნის ნაკრებთან ხელშეკრულება კასპერჩაკს ჩემპიონატის დასასრულამდე ჰქონდა გაფორმებული, თუმცა არ დასცალდა — ტუნისელებს მსოფლიოს პირველობის ბოლო მატჩში, რუმინელებთან, მისი თანაშემწე ალი სელმი გაიყვანს.

დავით კოჭიშვილი

გეო ახვლედიანის

საპარტიზო

საპარტიზო

FRANCE 98

სერ არტურ კონან დოლს, რომელიც, სხვათა შორის, ინგლისის ნაერბის კარშიც კი მდგარა უხსოვარ დროს, მრავალ მოთხრობათაგან ერთი ასეთიც აქვს — „როგორ მოკლა კოპლი ბენჯამინი კაპიტანი შარკი“. ამ მოთხრობაში განთქმულ მეგობრეთა ამბავია გადმოცემული. ერთი პარტიისანი ზღვაოსანი კოპლი ბენჯამინი მთელს თავის ჯიშს მთელი მსოფლიოს მსოფლიოში დაეპყრო. მის ზომიერებას პირისპირიანი კაპიტანი შარკი გადმოცემის და დაიბნეოდა. გადმოცემული კოპლი ბენჯამინი მთელი მსოფლიოს მსოფლიოში დაეპყრო. მის ზომიერებას პირისპირიანი კაპიტანი შარკი გადმოცემის და დაიბნეოდა.

საპარტიზო მსოფლიო უკანასკნელში გამოვიდა მოედანზე საუკეთესო ინგლისელი სტენიო მერტონი. რიგრიგით და ტრადიციულ მსოფლიო მსოფლიოში დაეპყრო. მის ზომიერებას პირისპირიანი კაპიტანი შარკი გადმოცემის და დაიბნეოდა.

ნაერბი ვერ სჯობდა ბობი რობსონისას, მაგრამ ეს ის გუნდი იყო, ხალხს რომ სიხარულს ანიჭებდა. ეს არ იყო ცივი და ჯიშური გუნდი. ამ გუნდს მრავალი ექნებოდა, მაგრამ ვენიერები წავიდა.

პოლი კი სწორედ რომ ნოვაციონალურ წარმოდგენას. ეს რა ინგლისია, არა ინგლისურს თამაშობს, ასეც კი ამ ბობიდან. მაგრამ ზამთრიდან მოყოლებული, ინგლისის ნაერბს კრძალს უდგას. კრძალს უდგას პოლისაც, რომელმაც სადაც დაეპყრა თავისი რეგულაციები. მან დაეპყრა ის, რაც პოლიმ შარკს ამ დროს ოთხთა ტურნირზე და გვიან შემოდგომის გუნდში. და თითქმის გაგებ, პოლიმ მოქნილობა დაუკარგა.

ამ ფოტოს დღესაც არ დაუკარგავს მნიშვნელობა — ინგლისის ნაერბი „მარაქანას“ სტადიონზე დგას და ფიქრობს, რომ ნაღდად მსოფლიოს ჩემპიონი გახდება.

რთმორისო თამაში და მის ჯიშურებას ნიდან ვერ შეისწავლი. თვით ალფ რამსეისაც კი უჭირდა ამის გაგება. თუმცა, სერ ალფრედი გამარჯვებული კაცი იყო. მისი გამარჯვება კი ინგლისელთათვის კიდევ ერთი დასტური გამოდგა იმისა, რომ მეტი უნდა და სხვები და სხვები, კი უხდებიან ფეხბურთს, მაგრამ თამაშის ერთადერთი სწორი გზა სწორედ ინგლისურია და გამოყვეთილი, თავისებური, მოკლეწიგა, მხვედრობითი და არასტანდარტული მოთამაშეები ინგლისის ნაერბს სჭირდება. რამსეიმ კამპზე დასვა უდიდესი ცენტრფორვარდი ჯიმი გრეი. ნაერბში არ შეიქმნა არცერთი ფრთის მოთამაშე (მათ ღონეს უწოდებდნენ), ერთხელაც არ მარგო ნაერბის სამოსი „არსენალის“ ფანტასტიკურ გარემარბს ჯორჯ არმსტრონგს დაეპყრა. ამის შემდეგ ბევრი არაფერი იყო დასამტკიცებელი — ღონ რიგვაც და რინ გრინვუდიც ასე ფიქრობდნენ. მათ არ უნდოდათ არც ბრაიან „პოპ“ რობსონი (70-იანი წლების უპოპულარესი მეგობარი) და ტონი მორილი. სამაგიეროდ ლეგენდარული იქცა ბრაიან „მარველ“ რობსონი, მანჩესტერ იუნაიტედის ლიდი კაპიტანი, ნაღდი ინგლისური სკოლის მოთამაშე, რომელიც ნაერბის და ინგლისური ფეხბურთის სიმბოლოდ აღიქმებოდა. მისივე ეპოქაში თამაშობდა რობსონზე ასევე დაბეჭდილი და ნიჭიერი გლენ პოლი. მაგრამ პოლის სანაერბო კარიერა რობსონის (ამჟამად „მილსბროს“ მენეჯერის) ჩრდილში ყოფილა.

თავის გუნდს. მსოფლიო ჩემპიონატის ორივე თამაშში ინგლისის ნაერბის მოქნილობას და გონებას. გამოხატავდა ღირსეულ ანდერტონი. ისიც რომ არ ყოფილიყო, ინგლისის ნაერბი მთლად იმ 1950 წლის მოგონებათა გამოდგომიდან იყო. ვისაც ინგლისელთა გონება და მოქნილობა უნდა ეჩვენებინა, იმათგან ერთი მოთამაშე პლატენი, მეორე სათადარიგოთა კამპზე ზის, მესამე კი რატომღაც მსოფლიო ათ წლის თამაშობს.

პოლ გეტსონი, სტივ მაკმანანი, მაიკლ ოუენი.

პოლი თავად იყო ასეთი, მაგრამ მწვრთნელი ისეთი გამოდგა, რომ სიცივეს აფრქვევს.

ის, რაც ტუნისთან გაგვიდა, რუსინეთთან ჩაიშურის წყალს დალევს. ინგლისელები ისე დაიბნეოდნენ, რომ პოლის რეგულაციებს არაფერი ახსოვდათ. ასეთ დროს კი მათ მამა-პაპათა ადამიანები გონებაში — დაყიდეს, დაურტყეს, დაურტყეს, დაყიდეს. ეს კი ყველაზე გაუგო ჯერ კიდევ ორმოცდაათი წლის წინათ.

დღევანდელი კი, რაც არ უნდა კარგი მოთამაშე იყოს თავის მარჯვენა ფრთაზე, არც ინსია და არც გაზა. მოედნის შუაგული ამ კარგი ბიჭისთვის მეტად დიდი ადგილია, ისევე როგორც მეტად დიდი და უსარგებლოა მთელი ფრთა გრემ ლე სოსთის. მეტიც, არამია ეს ფრთა დაყიდებით კვდებოდეს, როცა სკამზე სტივ მაკმანანი ზის.

ინგლისელებს უნდოდათ ბურთი და ვერ იპოვეს იგი. ალბათ, ასე იყო 1950 წელსაც, როცა მათ მოულოდნელად საფეხბურთო სამყარო აღმოაჩინეს. და საყვირელები ეს არის, რომ ყოველ მსოფლიო ჩემპიონატზე ინგლისელები ისე თამაშობენ ხოლმე, თითქმის პირველად არიან იქ და მერე გაიცემა უნი ტრადიციული იქაურობა.

სერ არტურ კონან დოლი ბრძენი კაცი იყო. ყოველ მოწინააღმდეგეს ხერხით უნდა მისცა. თუ გამარჯვება გინდა, ეგებ საყუთარ თავზეც მოეწიოს უარის თქმა. კოპლი ბენჯამინი ასე მოიქცა.

საპარტიზო

საპარტიზო

საპარტიზო ლაბარია „CROCO“

მსოფლიო ჩემპიონატის დღეებში

თბილისში, კინოთეატრ რუსთაველის

მეოთხე სართულზე, კროკოს კლუბში

შეგეძლებათ თამაშების პირდაპირი რეპორტაჟების

ნახვა და ფსონების დადება.

კროკო ფეხბურთის ყველაზე აზარტულ

მოყვარულებს თბილისში, ქუთაისში,

ბათუმში და რუსთაველში მოემსახურება.

ფსონების მიმღები „კროკოს“ ახალი ბიუროები გაიხსნა თბილისის №2, №63 და №67 ფოსტის განყოფილებების შენობებში

№2 ცენტრალური ფოსტამტი აღმაშენებლის გამზირზე

№63 ვარკეთილი. I მიკრორაიონი, XV კორპუსი

№67 გლდანი. I სავაჭრო ცენტრი

მსოფლიო ჩემპიონატი

24 ივნისი

საფრანგეთი — დანია	1,6	2,9	6,0
ს. აფრიკა — საუდეთი	1,3	4,0	7,5
0:1	1,8	3,1	3,0
ესპანეთი — ბულგარეთი	1,5	3,4	5,6
ნიგერია — პარაგვაი	1,9	3,2	3,3

25 ივნისი

პოლანდია — მექსიკა	1,4	3,4	7,5
ბელგია — კორეა	1,15	5,6	10,0
0:1	1,5	3,2	4,0
გერმანია — ირანი	1,1	6,0	12,0
0:1	1,5	3,2	4,0
აშშ — იუგოსლავია	9,0	5,0	1,2

26 ივნისი

რუმინეთი — ტუნისი	1,2	5,0	9,0
კოლუმბია — ინგლისი	8,0	3,8	1,3
არგენტინა — ხორვატია	1,6	2,9	6,0
იაპონია — იამაიკა	1,7	3,1	4,4

რუსეთი. მე-14 ტური

24 ივნისი

როტორი — ცსკა	1,25	4,4	8,0
შინიკი — სპარტაკი	3,3	3,0	2,0
ჩერნომორცი — ტიუმენი	1,1	6,0	12,0
ზენიტი — ბალტიკა	1,5	3,3	6,0
ლოკომოტივი — კრ. სოვეტოვი	1,5	3,2	6,5
დინამო — ურალანი	1,5	3,2	6,5
ეფრუენი — ალანია	2,4	2,7	2,8
როსტსელმაში — ტორპედო	1,7	2,8	4,0

პირველი ფაიზი/სამდელი შედეგის გამდინდამდე და სხვა პოლიტიკურ/ფეხბურთის შედეგის ადგილზე გაეცნობით

ფსონები მიიღება ყოველდღე 13-დან 16 საათამდე.

თბილისში — კინოთეატრ „რუსთაველი“ ფოიეში,

ფურცელადის ქუჩის მხრიდან;

ქუთაისში — პუშკინის ქუჩა 16, ტელერადიოკომპანია

„ივერიონის“ შენობაში;

ბათუმში — გორგასლის (ყოფილი ცხაკაიას) ქუჩა 4, ყოფილ

კომისარიატთან;

რუსთაველში — კინოთეატრი „რუსთაველი“; XVI მიკრორაიონი 2;

კოსტავას გამზირი 17.

ყოფილი/ფეხბურთის შესაძლო ცვლილებები ადგილზე დაზუსტებული.

საგზიველი

თქვენი ბრალის! არა, თქვენი!

მსოფლიოს ჩემპიონატზე გერმანელი ზულიგების მიერ კვირას ჩადენილმა უმჯობესობამ დიდი გამოხმაურება გამოიწვია გერმანიაში. გახსოვთ, ალბათ, იუგოსლავიისა და გერმანიის ნაკრებებს შორის გამართული მატჩის დროს რკინის ზედაპირზე და მოხილული ტელეფონებით შეიარაღებული ბანდის ერთ-ერთმა წევრმა ფრანგი პოლიციელი, 44 წლის დანიელ ნიველი ლამის სასიკვდილოდ გაიმეტა: ჯანდარმი კომაში ჩავარდა და რომ არა ქალაქ ლილის პოსტიტაში აღმოჩენილი სასწრაფო სამედიცინო დახმარება, ალბათ, სიკვდილს ვერ გადაურჩებოდა. სისხლში მცურავი თავგაბობილი ნიველის ფოტომ მთელი მსოფლიოს წამყვანი სატელევიზიო არხები თუ პრესის ფურცლები მოიარა და სულით ხორცამდე შემტარა მილიონობით ადამიანი.

გერმანიის შინაგან საქმეთა მინისტრმა მანფრედ კანტერმა ერთ-ერთი სატელევიზიო არხით გამოსვლისას განაცხადა, ჩემი ქვეყნის პოლიციამ ყველაფერი გააკეთა, რათა მსოფლიოს ჩემპიონატის მსვლელობისას ფრანგი კოლეგებს დახმარებოდა და ბრიტანელ, პოლანდიელ და სხვა ჯურის ზულიგანთა გამოხდომები თავიდან აეცილებინათ.

— გერმანულმა პოლიციამ დახმარების ხელი გაუწოდა ფრანგი კოლეგებს, რადგან სურდა, რომ მსოფლიოს უდიდეს სპორტულ ღელესა და საფრანგეთში ლამაზად, ყოველგვარი ექსცესების გარეშე ჩაეკეტა. მაგრამ ეს არ ნიშნავს იმას, რომ სხვა სახელმწიფოში მომხდარ უწყისობაზე ჩვენმა პოლიციელებმა უნდა ავან პასუხი. რა თქმა უნდა, გერმანელი ფანების საქციელი დასაგმობია, მაგრამ მომხდარში დამნაშავენი მთლიანად ჩემპიონატის ორგანიზატორები და ადგილობრივი პოლიციელები არიან. ეს ბუნებრივია, რადგან ტურნირის უსაფრთხოებას სხვა ქვეყნები ნამდვილად ვერ უზრუნველყოფენ — მინისტრმა თავის სიტყვაში გერმანულ პოლიციას დაუჭირა მხარი და მომხდარში ფრანგი ორგანიზატორები დაადანაშაულა.

გერმანელ ძალადგანებს კანტერის გამოსარჩეობა იმად დასჭირდა, რომ კვირის მატჩის დროს ზულიგების ვანდალურ საქციელში ფრანგმა პოლიციელებმა სწორედ გერმანელ კოლეგებს დასდეს ბრალი. მათი უკმაყოფილების საბაბი კი ის გახლდათ, რომ ამ უკანასკნელებმა თამაშის დროს გერმანიიდან მატჩის სანახავედ ლანსში გადასული მრავალრიცხოვანი გულშემატკივრები სათანადოდ ვერ შეამოწმეს. ქალაქი ლანსი, სადაც იუგოსლავია — გერმანიის მატჩი გაიმართა, მეტად ახლოსაა გერმანიის საზღვართან და შეხვედრის დღეს ბევრმა ქომაგმა მაროლაც ისარგებლა ამ ბედნიერი დამთხვევით. თუმცა საფრანგეთში

გადასულთაგან არაერთი პატიოსანი გულშემატკივარიც გახლდათ და ამან მეტად გაართულა კონკრეტული ზულიგების აღმოჩენა.

— თამაშის დღეს ველოდით, რომ უაზრადი ადამიანი დაიძვრებოდა საფრანგეთის საზღვრისკენ და ამისათვის საგანგებოდ მოვემზადეთ. მხოლოდ ის ფაქტი, რომ გულშემატკივართა გადასვლას ორასზე მეტი ინსპექტორი აკონტროლებდა, საკმაოდ მრავალსმეტყველია. თუმცა ფეხბურთის სანახავედ გულშემატკივართა მთელი ზღვა მიედინებოდა და იქ საეჭვო პირების გამოვლენაზე საუბარზე კი ზედმეტი იყო — განაცხადა მინისტრმა.

ამ აზრს გერმანიის ფეხბურთის ფედერაციის წარმომადგენელიც დაეთანხმა:

— ჩვენს პოლიციელებს ვერაფრით გაეპატვებოდათ. ყოველდღიურად საფრანგეთის საზღვარზე ათეულ ათასობით მანქანა გადადის და იქ კონკრეტული საეჭვო პირების აღმოჩენა თითქმის შეუძლებელია. ასე რომ, საზღვარზე ზულიგების დაკავების მცდელობა თვის ზეინში ნემსის ძებნას ჰგავს.

მრავალმხრივი კრიტიკის მიუხედავად, ფრანგმა პოლიციელებმა მაინც დაამტკიცეს, რომ მათაც ძალუძოთ კარგად მუშაობა, მომხდარი ინციდენტთან სულ რამდენიმე წუთში დააკავეს ექვმიტანილი პიროვნება, რომელიც საქვეყნოდ ცნობილი გერმანელი ჩხუბისთავი აღმოჩნდა. მას შემდეგ, რაც დამნაშავეს ვინაობა ოფიციალურად დადგინდა, ბონელ დიდმოხელეებს შესაძლებლობა მიეცა, უფრო თამამად გაელაშქრათ ფრანგი პოლიციელების მოსაზრების წინააღმდეგ, რომლის თანახმადაც დანაშაულის ჩამდენი ნეონაციისტები ანაც შემარჯვენე ექსტრემისტები უნდა ყოფილიყვნენ.

მომხდარი ინციდენტი არც გერმანიის კანცლერ ჰელმუტ კოლს დაუტოვებია უყურადღებოდ. მან გერმანელი ფანების გამოხდომას უმსგავსება და ტერორიზმი უწოდა. შინაგან საქმეთა მინისტრმა, რომელიც ერთ-ერთ ყველაზე კონსერვატიულ დიდმოხელედ ითვლება კოლის კაბინეტში, ფრანგ პოლიციელებსაც უსაყვედურა — ისინი ზომ გერმანელ კოლეგებს არაპროფესიონალიზმსა და მწირი ინფორმაციის მიწოდებაში სდებდნენ ბრალს.

— ჩვენ გაუთავებლად გვიჩივიან იმის თაობაზე, რომ ფრანგებს გერმანელი ზულიგების შესაძლო გადაადგილებაზე სათანადო ინფორმაცია არ მივაწოდეთ. არადა, ეს ასე არ არის. სრული პასუხისმგებლობით მინდა განაცხადო, რომ მეზობელი ქვეყნის პოლიციას ცნობილი ჩხუბისთავების საკმაოდ დიდი დონეზე გადაეცემა. ისინი მატჩის დღეს სტადიონზე მისვლას აპირებდნენ და მიუხედავად იმისა, რომ ყველა ამრევის ფოტო არ მოგვეპო-

ეს ის მძიმედი სულიგანია, ბრძოლაშიც ობანგი პოლიციელი სასიკვდილოდ გაიმეტა და მთელი გერმანიაც შოკშია

ვებოდა, ზოგადი მასალაც სრულიად საკმარისი იყო, რათა ფრანგებს ყოველგვარი გაუგებრობა თავიდან აეცილებინათ — მინისტრმა კრიტიკითვე უპასუხა ფრანგებს.

მავანი იმასაც ამბობენ, ზულიგების გამოხდომის გამო გერმანიის ნაკრებს საფრანგეთში ყოფნის მორალური უფლება აღარ აქვს და ჩემპიონატზე უნდა დატოვოს. ამასე კანტერმა განაცხადა:

— ზულიგებმა მართლაც შემზარავი რამ ჩაიდინეს და მთელ გერმანიას დიდი სირცხვილი აჭამეს, მაგრამ ამ შემთხვევის სპორტულ ასპარეზობასთან დაკავშირება გაუმართლებლად მიმაჩნია, რადგან გერმანიის ნაკრების ამ ტურნირიდან მოკვეთით მილიონობით ფეხბურთის ჭეშმარიტი გულშემატკივარი იზარალებს.

ნინო ფარეშოშვილი

სარბიელი

სპორტული გაზეთი
გამოდის: სამშაბათს, ოთხშაბათს,
ხუთშაბათს, პარასკევს და შაბათს
მსოფლიო ჩემპიონატის
დღეებში — კვირაში შეიძლება

მთავარი რედაქტორი
ზურაბ ფოცხვერია
რედაქტორი
თამაზ მიხრაიული
ტექნიკური რედაქტორი
გურამ ხელაშვილი
სარედაქციო კოლეგია:
ილია პაპუნაშვილი
პასტახან ბუჩქაძე

ფეხბურთის განყოფილება:
ლამა გოდუაძე, პაატა თოთაძე,
კობა ინასარიძე, მამუკა კვანტალიანი,
დავით კოვზირიძე, ირინე შინჯიკაშვილი, ირაკლი ხელიძე
სხვა სახეობათა განყოფილება:
გიორგი ახვლედიანი, გიორგი ბიკაშვილი, ავთანდილ გურასაშვილი,
სოსო კოტორეიშვილი, ავთანდილ სვანიძე

კორესპონდენტი ქუთაისში
იუზა კაციტაძე
ფოტორეპორტაჟები:
გურამ დოლენჯაშვილი, ბადრი კეთილაძე
სტილისტები:
მაია აზნაიძე, ნათელა გიორგობიანი
კომპიუტერული ცენტრი:
ელენე გულუბერაძე, ნინო დევიაძე, სვეტა დევიაძე, მარიკა ტაბიძე,
ლევან ჩხეიძე, ვაჟა ცარციაძე, გიორგი ხარატიშვილი, ბელა ხატიაშვილი
გამომცემი ზურაბ ინაშვილი

დირექტორი
გიორგი მოსოიშვილი

დამფუძნებელი: შეზღუდული პასუხისმგებლობის საზოგადოება — საგამომცემლო ფირმა „მარდი“
რედაქციის მისამართი: თბილისი, ალ. ყაზბეგის გამზირი 42, II კორპუსი, IV სართული. საფოსტო მისამართი: თბილისი - 79, საფოსტო ყუთი 208. ტელეფონი: 39 48 29

პოლკაპი

- 4 — გაბრიელ ბატისტუტა (არგენტინა), კრისტიან ვიერი (იტალია)
3 — მარსელო სალასი (ჩილე)
2 — ლუის ერნანდესი (მექსიკა), ტიერი ანრი (საფრანგეთი), დავორ შუკერი (ხორვატია), მარკ ვილმოტსი (ბელგია), არიელ ორტეგა (არგენტინა), რობერტო ბაჯო (იტალია), აბდელჯილილ ჰადა (მაროკო), სალაჰედინ ბასირი (მაროკო), ბებეტო (ბრაზილია),
1 — სეზარ სამპაიო (ბრაზილია), ჯონ კოლინზი (შოტლანდია), დან ეგენი (ნორვეგია), მუსტაფა ჰაჯი (მაროკო), პიერ ნჯანკა (კამერუნი), ტონი პოლსტერი (ავსტრია), მარკ რიპერი (დანია), კრისტოფ დიუგარი (საფრანგეთი), ფერნანდო იერო (ესპანეთი), რაული (ესპანეთი), მუტიუ ადემო-უუ (ნიგერია), სანდი ოლისე (ნიგერია), ჰა სეკ ჯუ (კორეა), რიკარდო პელაესი (მექსიკა), სინიშა მიჰაილოვიჩი (იუგოსლავია), მარიო სტანიჩი (ხორვატია), რობერტ პროსინეჩი (ხორვატია), რობი ერლი (იამაიკა), ალან შირერი (ინგლისი), პოლ სკოულზი (ინგლისი), ადრიან ილიე (რუმინეთი), ანდრეას მიოლერი (გერმანია), იურგენ კლინსმანი (გერმანია), ჰა-არდ ფლო (ნორვეგია), კრეიგ ბარლი (შოტლანდია), რონალდო (ბრაზილია), რივალდო (ბრაზილია), ივიცა ვასტიჩი (ავსტრია), ლუიჯი დი ბიაჯო (იტალია), ბენედიქტ მაკართი (ს. აფრიკა), ალან ნილსენი (დანია), დავიდ ტრეზეგე (საფრანგეთი), ბიქსენტე ლისარასუ (საფრანგეთი), ვიკტორ იკუბა (ნიგერია), გარსია ასპე (მექსიკა), კვატემოკ ბლანკო (მექსიკა), ფილიპ კოკუ (პოლანდია), მარკ ოვერმარსი (პოლანდია), დენის ბერესკამპი (პოლანდია), პიერ ვან პოიდონი (პოლანდია), რონალდ დე ბური (პოლანდია), დეიან სტანკოვიჩი (იუგოსლავია), დრაგან სტოიკოვიჩი (იუგოსლავია), ოლივერ ბიროვიჩი (გერმანია), ჰამიდ ესტილი (ირანი), მეზ დი მაჰდავიკია (ირანი), ბრაიან მაკგრადი (აშშ), ლიდერ პრესიადო (კოლუმბია), ვიორელ მოლდოვანი (რუმინეთი), დან პეტრესკუ (რუმინეთი), მაიკო ოუენი (ინგლისი), ანდრეას შერცოგი (ავსტრია), პატრიკ მბომა (კამერუნი), ხოსე სიერა (ჩილე), ტორე ანდრე ფლო (ნორვეგია), კეტელ რეკდალი (ნორვეგია)

ავსტრალია

- 2 — პიერ ისა (სამხრეთ აფრიკა)
1 — ტომი ბოიდი (შოტლანდია), იუსუფ ჩიბო (მაროკო), ანდონი სუბისარეტა (ესპანეთი), სინიშა მიჰაილოვიჩი (იუგოსლავია)

საფრანგეთი

- A ჯგუფი**
შოტლანდია — კრეიგ ბარლი
B ჯგუფი
კამერუნი — რაიმონდ კალა, რიგობერტ სონგი, ლავრიანო ეტამე
C ჯგუფი
დანია — მიკლოშ მოლნარი, მორტენ ვიგორსტი
ს. აფრიკა — ალფრედ პირი
საფრანგეთი — ზინედინ ზიდანი
საუდეთი — მუჰამედ ალ ხალაფი
D ჯგუფი
ბულგარეთი — ანატოლი ნანკოვი
E ჯგუფი
კორეა — ჰა სეკ ჯუ
პოლანდია — პატრიკ კლუივერტი
ბელგია — გერტ ვერჰეინი
მექსიკა — პაველ პარდო
H ჯგუფი
იამაიკა — დერილ პაუელი

საფრანგეთი

- A ჯგუფი**
ბრაზილია — სეზარ სამპაიო 2, ალდარი, ჟუნიორ ბაიანო
შოტლანდია — დარენ ჯექსონი 2, გორდონ დიური, კევინ გალაპერი
მაროკო — საიდ ჩიბა 2, აბდელჯილილ ჰადა, იოზეფ ჩიბო
ნორვეგია — პენინგ ბერგი, კეტელ რეკდალი, ოვიინდ ლეონარდსენი, ერიკ მიუკლენდი
B ჯგუფი
ჩილე — ნელსონ პარაგისი 2, ფრანსისკო როხასი 2, კლარენს აკუნია, მარსელო სალასი, მოისეს ვილიაროელი, ივან სამორანო, ფაბიენ ესტი, ფრანსისკო როხასი, მოისეს ვილიაროელი
იტალია — ანჯელო დი ლივიო, ფაბიო კანავარო, ალესანდრო კოსტაპურტა, ლუიჯი დი ბიაჯო, პაოლო მალდინი
ავსტრია — პეტერ შოტელი 2, ანტონ პფეფერი, ვოლფ ფაინენზინგერი, ივიცა ვასტიჩი
კამერუნი — რიგობერტ სონგი 2, სამუელ იბუა, პიერ ვომე, პიერ ნჯანკა, დიდიე ანგიბედი
C ჯგუფი
დანია — მორტენ ვიგორსტი, მარკ რიპერი, ალან ნილსენი, მიჰაელ შიონბერგი, იეს პოგი, პეტერ შმაიხელი
საფრანგეთი — ემანუელ პეტი, დიდიე დეშამპი, ზინედინ ზიდანი, ლორან ბლანი, ბიქსენტე ლისარასუ
საუდეთი — ხალიდ ალ მუვალდი, მუჰამედ ალ ჯაჰანი, სამი ალ ჯაბერი
ს. აფრიკა — ვილემ ჯექსონი, დავიდ ნიატი, პიერ ისა, ალფრედ პირი, ლუკას რადებე
D ჯგუფი
ბულგარეთი — ანატოლი ნანკოვი, ხრისტო სტოიჩკოვი, ტრიფონ ივანოვი, ილიან ილიევი, რადოსტინ კიმიშევი
ესპანეთი — გილერმო ამორი, მიგელ ანხელ ნადალი, ივან კამპო, სერხი, კიკო ნარაგესი
პარაგვაი — მიგელ ბენიტესი, სელსო აიალა, ფრანსისკო არსე
ნიგერია — უჩე ოკეჩუკუ 2, მუტიუ ადემოუუ, ვიკტორ იკუბა, ჯეი-ჯეი ოკოჩა
E ჯგუფი
მექსიკა — ხაიმე ორდიალესი, ალბერტო გარსია ასპე, ხესუს რამირესი
ბელგია — ლორენცო სტალენი, ერიკ დეფლენდრე, გორდან ვიდოვიჩი
კორეა — ჩოი იონგ სო, კო იონგ

საფრანგეთი

- F ჯგუფი**
იუგოსლავია — ზელიკო პეტროვიჩი, დრაგან სტოიკოვიჩი
გერმანია — იენს იერემისი, დიტმარ ჰამანი, იორგ ჰაინრიხი, ლოტარ მათეუსი
აშშ — ფრენკი პეიდუკი, ედი პოუპი, დევიდ რეჯისი
ირანი — მერდად მინავადი, ჯავად ზარინშეჰი
G ჯგუფი
ტუნისი — ხოსე კლიტონი 2, იმედ ბენ ინეში, კაის გოდბენი, რიად ბუაზიზი
რუმინეთი — იულიან ფილიპესკუ, დორინელ მუნტეანუ, დან პეტრესკუ, გეორგე ჰაჯი, გეორგე პოპესკუ, ლივიუ ჩობოტარიუ, იულიან ფილიპესკუ
ინგლისი — სოლ კემპბელი
კოლუმბია — ხოსე სანტა 2
H ჯგუფი
იაპონია — ისუკე ნაკანიში 2, მასამი იზარა, ტაკაში ჰირანო, ჰიროში ნანა-ში, იაკატა აკიტა
ხორვატია — ზეონიმი სოლდო, დარიო სიმიჩი, რობერტ პროსინეჩი, მარიო სტანიჩი
იამაიკა — დეონ ბარტონი, დერილ პაუელი, პეტერ კერჯილი
არგენტინა — ხოსე შამოტი